

OLAT NIEUWS

IN DIT NUMMER

JAARGANG 32 • NUMMER 12 • DECEMBER 2006

Himalaya-trektocht 10-13

Maas-Swalm-Nettepad 20-21

De Afrikaweg 23-25

Nijmegen -Bad Godesberg 28-31

Een natte winterserie vanuit Eersel: modderige bospaden en plassen op de Cartierheide

Clubblad van wandelsportvereniging OLAT

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daalenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Berselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden**Toon van Wordragen**

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstr. 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@zonnet.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paul.canters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Berselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Berselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Janet van Gennip
040 2552742/040 2415802

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolent†, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny en Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, en Toon van Wordragen

Voorwoord

Dit is alweer het laatste OLAT nieuws van het jaar 2006. De bladeren zijn bijna allemaal van de bomen, maar op het moment dat ik dit stukje schrijf, doet de temperatuur nog lang niet aan de winter denken. Als je naar buiten gaat denk je dat het voorjaar is; de weersvoorspellingen geven aan dat het 17 tot 19 graden zal worden. En dan te bedenken dat ik op 2 november in Willingen in Duitsland was en daar leek het of de winter zich aanmeldde. In één nacht viel er zo'n 2 cm sneeuw. Natuurlijk bleef deze nog niet liggen, maar wat een contrast in veertien dagen tijd! We zullen zeker nog wel ruig en ruw weer krijgen. We zijn ons al aan het voorbereiden op de komende feestdagen. Laat de kerstdagen maar komen met hun innerlijke warmte en hun aparte sfeer. Als je nu met de feestdagen te veel calorieën hebt genuttigd, is er een mooie gelegenheid om er weer af te komen. Kom op donderdag 28 december onze Grenzeloze Tocht wandelen, die wordt georganiseerd door Milieu 2000 uit België en OLAT uit Nederland. Er is voor elk wat wils wat betreft de afstanden: 12-15-24-27-30 km. In Lommel is er mogelijkheid om 5 km te wandelen. Men kan zowel in Lommel als in Luyksgestel starten. De omgeving is zeer de moeite waard. We mogen elk jaar zo'n 2000 wandelaars begroeten. Onderweg is er een gezellige verwarmde ruimte, waar men een hapje en drankje kan gebruiken.

Op het einde van het jaar, met al die feestdagen in het vooruitzicht, wil ik iedereen hele mooie en gezellige kerstdagen toewensen. En ook een prettige jaarwisseling maar vooral een gezond 2007. Dat wens ik iedereen toe, en hoop dat ook onze zieken in de nabijheid van familie en kennissen goede dagen mogen beleven.

Het jaar 2007 zal voor OLAT een jaar van feest en inspanning zijn, omdat de vereniging dan haar veertigjarig bestaan gaat vieren. Maar hierover meer in het komende jaar.

En ik eindig met de bekende leus

DUS AAN DE WANDEL !

Tot ziens op een van onze tochten.

-Marinus van Roosmalen-
Voorzitter

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Marinus van Roosmalen
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@cappgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert.
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans.

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits.

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Jos Scheepers, Kees van Iersel.

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Tjeu vd Kerkhof (Graaf v Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactieadres:

Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
040 848 77 23

Redactie:

Peter van de Ven
Mirjam Kies
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Marten Hogeweg (opmaak)

Verzending OLAT-Nieuws

Tjeu van den Kerkhof, Conny Nakken

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij

Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
voor plaatsing in het januarinummer:

uiterlijk 17 december

*De redactie verwelkomt alle bijdragen van wandelaars.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Leuke foto's kunnen wij altijd goed gebruiken.*

INHOUD OLAT NIEUWS 12

Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	1
Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	2
Onze jarigen	3
Prikbord	4-5
Ledenadministratie	5
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Grenzeloze Tocht; Winterserie	6-7
Clubkampioenschap; agenda LPS	8-9
Mijn Himalaya-trektocht (1) <i>Anny van Langen</i>	10-13
Wandelreis met diabetes <i>Mirjam Kies</i>	14-15
Poesieboekje <i>Co Tops</i>	15
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (31) <i>Christiaan Koehler</i>	18
Driedaagse van Seefeld <i>Theo Klanke</i>	19
Maas-Swalm-Nettepad <i>Willemien Hietland</i>	20-21
De Afrikaweg (1) <i>Joop Reichenfeld</i>	22-25
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	25
Laatste clubreis van het jaar <i>Ad van Asten</i>	26-27
Nijmegen - Bad Godesberg (1) <i>Henri Floor</i>	28-31
Vooruitblik Grenzeloze Tocht <i>Mirjam Kies</i>	32

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Onderscheidingen. Op zaterdag 3 maart houden we onze jaarvergadering. Zoals altijd worden daar de leden die voor OLAT zich bijzonder onderscheiden hebben in het zonnetje gezet. Leden die onderscheiden worden met de erespeld of de Cornelis van Montfoort-trofee, benoemd worden als lid van verdienste of erelid worden op de jaarvergadering gehuldigd. Iedereen die meent dat een of meer leden voor genoemde onderscheidingen in aanmerking komen, kan dat tot 15 januari 2007 doorgeven aan de commissie onderscheidingen. De commissie zal dit dan in alle wijsheid beoordelen.

U kunt uw aanbevelingen sturen naar Piet Knoester, Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen, 0345 575364. Een mailtje naar knoester@remia.nl kan ook.

Winterserieperikelen. Bij de winterserietocht op 19 november hadden we een bijzonder probleem. Er was in het hetzelfde gebied een mountainbiketocht aan de gang. Normaal is dat niet zo'n groot probleem. De routeontwerpers van beide verenigingen gaan rond de tafel zitten en lossen waar mogelijk eventuele knelpunten op.

Zo niet met TWC de Grensrijders. De gemeente Bergeijk stelde zich op achter de fietsclub en gaf geen toestemming voor de winterserie. Een geluk bij een ongeluk, dat het alleen de routes van de 30 en 40 km betrof. Met kunst en vliegwerk is de route aangepast. Omdat het bestuur dit een treurige zaak vindt, is er een bezwaar naar B en W van Bergeijk gestuurd.

Landelijk Wandel Programma. Als alles goed gaat vinden de leden, die hun contributie betaald hebben, bij dit nummer een tegoedbon voor het LWP. U kunt daarmee het boekje zoals gewoonlijk afhalen bij een van onze wandelingen. Mocht u daarvoor niet in de gelegenheid zijn, dan kunt u de bon opsturen naar een van de bestuursleden met ingesloten 4 x 0,39 ct aan postzegels. Let u er wel op dat de posttarieven m.i.v. 1 januari verhoogd worden. Zoals de laatste jaren gebruikelijk zitten de wandelingen van de NWB-verenigingen er niet bij. De NWB komt met een eigen boekje.

Hieraan ergeren zich niet alleen veel wandelaars en verenigingen, maar ook de regionale/provinciale bonden van de KNBLO en de NWB. Waar de landelijke bonden moeite met elkaar hebben, kunnen de provinciale bonden van KNBLO en NWB echter wel goed met elkaar opschieten en daarom wordt er in veel provincies gewerkt aan een gezamenlijk provinciaal wandelprogramma. Wie weet geeft dit druk genoeg op de ketel voor de hoofdbesturen om volgend jaar weer alles gezamenlijk te doen.

-Kees van Vessem-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

DECEMBER

15	Louis Vernie	Maasbracht
15	Jelle van der Zee	Vleuten
15	Piet van Bommel	Tilburg
15	Jo v.d. Akker	Heesch
16	Ton de Jong	Boxtel
17	Deborah Tromp	Weert
18	Jeannie van Rooy	Mariahout
19	Joop Sloos	Aarle-Rixtel
19	Bert van Woensel	Oost- West- en Middelbeers
19	Annie Stoop	Nuenen
19	Regina Bakker	Eindhoven
19	Ans Verbeek	Mierlo
20	Will van der Donk - Gotink	Helmond
20	Rini Welten	Asten
20	Annemie Giesen - Muijs	Helmond
21	Tine Verberne	Helmond
22	Kees Mol	Breda
22	Daan Hollenbrock	Gilze
23	Hein Lenders	Geldrop
24	Janny de Boer	Amsterdam
25	Lida van Horrik	Heeze
25	Janny den Braber	Leerdam
26	Henriet van Dijk - van de Ven	Deurne
27	Brigitte Arie	Waalre
27	Wil Rovers - Heijms	Sint-Oedenrode
27	Harrie Rijkers	Gemonde
27	Marianne van Oorschot	Schijndel
28	Henri Coolen	Eindhoven
29	Marijke Raaijmakers	Heeze
29	Jan Houben	Nuenen
29	Elly Borst - Brunsmann	Drunen
29	Henk Klinkhamer	Helmond
29	Jaap Grootjans	Eindhoven
30	Rolf Craanen	Amersfoort
30	Marian van de Heyden	Nijnsel
30	Fred Fisser	Boxtel
30	Mia Dielesen	Eindhoven

JANUARI

1	Antoon der Kinderen	Nuenen
1	Henk Wassenberg	Boekel
1	Jose van den Brand	Eindhoven
2	Jacco Wolf	Best
2	Jan Meulendijks	Uden
2	Fried van Bokhoven	Sint-Oedenrode
3	Rieky Jacobs	Uden
3	Willem Steenbakkers	Son
4	Rien van Liempt	Best
4	Wim Brooijmans	Nijmegen
4	Frits van Duijnhoven	Helmond
4	Frans Ermen	Maarssen
4	Margriet Fischer	Weert
4	Wim Baken	Valkenswaard
5	Jeu Strucks	Andelst
6	Diny van Hoof	Eindhoven
6	Hettie Verberne	Nuenen
6	Nelleke Konings	Sint-Oedenrode
7	Rita Denkers	Breugel
7	Pauline van Hoeven	Best
8	Henk Vissers	Mill
8	Marinus van Roosmalen	Sint-Oedenrode
8	Jan Hogeloon	Breda
9	Rob Keetlaer	Best
9	Rita Dijkhuizen	Best
9	Antoinet Gooren	Hilvarenbeek
11	Gerrit van Baal	Eindhoven
11	Wim Coolen	Helmond
11	Mieke van Boxtel - van de Westelaken	Haaren
11	Peter van Dongen	Tilburg
11	Anita Pauw	Heeze
12	Theo Beelen	Weert
12	Maria v.d. Hoogenhoff - v. Vijfeyken	Helmond
14	Marietje Ooyen - van Lierop	Sint-Oedenrode
14	Ton Konz	Heel
14	Dirk Belder	Veldhoven

TIPS VAN DE REDACTIE

In OLAT Nieuws staan elke maand vele verhalen, foto's en soms ook gedichten die de lezers ons toesturen. Gelukkig maar! Want door die veelkleurige bijdragen is het een afwisselend blad, voor èn door de leden.

Om dit in de toekomst nog verder uit te bouwen, hebben wij hier een paar tips.

• **Let op de datum** - Zelf zijn we ook weleens in de war. Want wat op 17 december niet binnen is, kan in het januarinumnummer al niet meer mee. Jammer als het een actueel onderwerp is. Bedenk dus: tussen kopijstop en bezorging ligt drie weken.

• **Geef ons een seintje** - Meestal ligt het blad rond de 10^e van elke maand bij u in de brievenbus. Dan is er nog anderhalve week om kopij in te leveren voor het volgende nummer. Kort

dag! Voor grote verhalen die op het laatste nippertje binnenkomen is dan soms geen ruimte meer. Behalve als de redactie weet dat zo'n verhaal eraan zit te komen.

• **Web-editie** - Kan uw bijdrage niet wachten? Dan is er de mogelijkheid tot plaatsing in de web-editie van OLAT Nieuws.

• **Geen foto's in 'Word'** - Wat er op een beeldscherm zo mooi uitziet, een verslag met ingebouwde foto's, is voor de drukker niet te verwerken. Van foto's die in een Word-document geplakt zijn, blijft door de lage resolutie in druk niks over. Stuur daarom altijd tekst en foto's apart op, bij voorkeur per mail. Foto's minimaal 640 x 480 pixels, maar 1024 x 768 is nog beter. Word-documenten met foto's erin kunt u bewaren met de optie 'alleen tekst' en zo doormailen.

Natuurlijk blijven ook getypte of handgeschreven verhalen van harte welkom, en gewone foto's ook. Uiteraard sturen we foto's na verwerking meteen terug.

WANDELPADEN

De afgelopen twee maanden schitterde ik door afwezigheid in het OLAT Nieuws. Eerst een wandel-werkvakantie van vier weken, en daarna samen met Conny nog eens vijf weken op vakantie geweest in het verre Thailand.

Daarom deze maand even alleen de nieuwe geslaagden op de wandelpaden. Voor degenen die het Hertog Hendrikpad en het Graaf van Hornepad afwandelen zijn nu ook mooie stickers beschikbaar.

Mocht U willen helpen op een van de wandelpaden: we zoeken steun op het Graaf van Hornepad, op het Grenslandpad tussen Weert en Thorn en voor ons nieuwe pad bij en rondom Sint-Oedenrode dat nog in ontwikkeling is.

Ook voor het jubileumpad 100 jaar KNBLO in zowel Brabant (traject Eindhoven – Tilburg – Breda) als Limburg (Roermond – Weert – Eindhoven) kan men zich bij Theo Tromp melden.

Op het internet vindt u aanpassingen op de routes.

Geslaagden Airbornepad Market Garden

165	P.J.C. Bogaars	Oss
166	Riet Burgers	Wijchen
167	Tiny Reiber	Roermond
168	Hans Reiber	Roermond
169	Inge Walraven	Maasbracht
170	Annelies Sanders	Roermond
171	Jan Sanders	Roermond
172	Rein Walraven	Maasbracht
173	Jan Paul Bot	Geldrop
174	A.H.M. van Heggen	Weert
175	T. Heemskerk-Vlasveld	Nijmegen
176	N.B. Heemskerk	Nijmegen
177	Clasien van den Bogaert-van Leuken	Oss
178	Marja Oudenaller-Hagen	Oss
179	Dori Kolk	Oss
180	Piet van Buul	Eindhoven (4x)
181	Fon van Buul	Eindhoven (3x)
182	Ton Schenkelaars	veldhoven
183	Martin Swarts	Veldhoven
184	Wim Kennis	Hapert
185	Tineke Verberne	Helmond
186	Truus Kusters	IJsselsteijn
187	P van Busseel	Meijel
188	W. Hakvoort-Jansen	Duiven
190	Jolan v.d. Hoogen	Den Bosch
191	Rob Ruijs	Den Bosch
192	de hond Tara	Den Bosch
193	Anny v.d. Broek	Venhorst
194	Tiny van Lanen	Boekel
195	Theo van Boxmeer	Boekel
196	Pieta van Boxmeer	Boekel
197	Dora Kessels	Boekel
198	Nellie Wingers	Schajjk (2e maal)

Geslaagden Graaf van Hornepad

81	Jan van Gemert	Geldrop
82	Mathilde Spannak	Geldrop
83	W. v.d. Biggelaar	Best
84	Ria Hulsman	Son

Geslaagden Hertog Hendrikpad

486	W. v.d. Biggelaar	Best
487	Lia Hulsman	Son

Geslaagde Grenslandpad (Limburgpad Eersel – Thorn)

1	W.A. Hasselaar	Geldermalsen
---	----------------	--------------

Geslaagden Peellandpad

Anny v.d. Broek	Venhorst
Tiny van Lanen	Boekel
Theo van Boxmeer	Boekel
Pieta van Boxmeer	Boekel
Dora Kessels	Boekel

SECTIE LANGE AFSTAND KNBLO-NL

75 x Master Kennedy walker

Rob Keetlaer	Best	OLAT
--------------	------	------

50x Master Kennedy walker

Rob Keetlaer	Best	OLAT
Piet van der Kroft	Gouda	RWV
Evert van Ampting	Den Bosch	OLAT
Ernst Westerhoff	Drunen	OLAT
Hein Sanders	Voorburg	

40 x Master Kennedy walker

Rob Keetlaer	Best	OLAT
--------------	------	------

25 x Master Kennedy walker

Frans de Roo	Dordrecht	DDV
Anita de Roo	Dordrecht	DDV

Master Kennedy walker (goud)

Maarten van der Meer	Maasland	VTM
Jos Geurts	Hoensbroek	NOAD
Jeannie van Steijn	Kerkrade	
Hans Pranger	Handel	OLAT

Super Kennedy walker (zilver)

Renée Vroom	Zaandam	wsv Noord Holland
Gerrit Fidder	Nunspeet	
Jos Geurts	Hoensbroek	NOAD
Marti Krielaart	Groot-Ammers	WS'78
Hans Pranger	Handel	OLAT

Kennedy walker

Carola Regts	Almelo	AWK
Marrie Speksnijder	Bergambacht	
Gerrit Fidder	Nunspeet	SGWB
Iris Stevens	Alverna	
Robert Kommeren	Spijkenisse	
Otto Broksma	Beilen	
H. Roozeboom	Nieuwerkerk a/d IJssel	

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGINGEN

Mevr. Riek Fiers

nieuw adres: Weisshorn 23, 5624 NS Eindhoven

Mevr. Esther Sweelssen

nieuw adres: Componistenlaan 7, 5491 LB Sint Oedenrode

AANMELDINGEN

Mhr. Ton de Jong

Baandervrouwenlaan 161, 5282 TM Boxtel

Dhr. Bert van Schijndel

Grindheuvel 2, 5685 AX Best

Dhr. Martien van Achterberg

Sint Ignatiusstraat 74-2, 4817 KN Breda

Mevr. Herma Dortmans

Ericastraat 26, 5464 VX Veghel

Dhr. Adrie Toonen

Zesweg 6, 6601 HB Wijchen

Dhr. Roel van der Wijst

Muntmeester 111, 5406 BA Uden

Dhr. Hans van Heeswijk

Händelstraat 16, 5481 LM Schijndel

Mevr. Astrid van Amerongen

Atjehstraat 40, 7009 EJ Doetinchem

Dhr. Wim Baken

Carolusdreef 126, 5552 CE Valkenswaard

OPZEGGINGEN per 31-12-2006

Dhr. Harry van Heel Schijndel

Mevr. Ceciel Honings Eersel

Mevr. Agnes Wagemans – v. Cauwenberghe Eindhoven

Dhr. Rudi Polman Zevenaer

Dhr. Wiebe Boverhoff Maarssen

Mevr. Jeannine Beelen Best

Mevr. Joke van de Vossenberg Eindhoven

Mevr. Ria Trienekens Eindhoven

Mevr. Annie Lathouwers-de Poorter Sint-Oedenrode

Mevr. Laurien van Doremalen Schijndel

Mevr. H. de Poorter Sint-Oedenrode

Mevr. Willy Verbeek Eindhoven

Dhr. Frans Mostert Maassluis

Mevr. Thea Koolen-Kauling Valkenswaard

Mevr. Anneke Janssen-de Vries Helmond

Mevr. Ton van Iersel-Oomens Udenhout

Mevr. Reina Perdijk Nuenen

Dhr. Tonny Vogels Uden

Mevr. Elly Avontuur Son

Mevr. Mariet van Lanen Someren

Mevr. Désiré van Gerwen Veldhoven

Dhr. Arie van Veen Valkenburg (ZH)

Niels Martens Rijsbergen

Mevr. Josie van de Vondervoort Oerle

Joost Koppenol Hellevoetsluis

Mevr. Monique Verkerk Eindhoven

Mevr. Maria van Emden Eindhoven

Mevr. Elly van Gisbergen-van der Pijl Dongen

Dhr. Edward Dankmeyer Helmond

Mevr. Toos Verdonk 's-Hertogenbosch

ZIEKENBOEG

Diny van Hoof is zeer ernstig ziek. Zij ligt momenteel in het Sint-Anna Ziekenhuis in Geldrop. Wie haar met een kaartje wat sterkte willen toewensen of wat willen opbeuren, haar huisadres is Witte de Withstraat 33, 5666 EH Geldrop.

IN MEMORIAM

Nelly Timmermans-Veraa

Weer moesten we afscheid nemen van een actieve medewerkster binnen OLAT. Geheel onverwachts is Nelly van ons heen gegaan. Zij was vele jaren actief tijdens de Kempische Wandeldagen; samen met Piet was ze dan te vinden op de verzorging. Ook bij de Kempenlandtocht vanuit Eersel – het dorp waar zij was geboren en getogen – konden we altijd een beroep doen op haar en Piet. Als we bij het verkennen van een nieuwe route langs gingen op de Hint te Eersel, was er altijd een bakkie leut.

Nelly, je zal zeker in onze herinnering blijven voortleven als een gastvrije en bescheiden vrouw. We wensen je nabestaanden veel sterkte toe met het verlies.

-Theo Tromp-

Correspondentieadres: Bospoort 19, 5521 CK Eersel

WANDELEN OP DINSDAG

Alweer zo'n acht jaar geleden is het initiatief genomen om door de week wandelingen te organiseren, met als doel het plezier in het wandelen te stimuleren. Aanmelden of afmelden hoeft niet, je doet mee als je zin/tijd hebt.

Dat dit aanbod in een behoefte voorziet bewijst de enthousiaste deelname. Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 35 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het café van vertrek is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Hoewel er rond lunchtijd meestal een rust in een café is, eten we de meegebrachte boterhammen in de natuur op.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Er zijn een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse en Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Méér informatie?

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl

Jos Scheepers 0495 535848 jos.scheepers@planet.nl

Kees van Iersel 0411 621706

WINTERPROGRAMMA 2006/2007

Datum	Route	Startpunt
19 dec	Langs de Oude Toren	Grand Café La gare du sud, 040 2950057 Station NS (trap op) 5611 AC Eindhoven
2 jan	Duinenroute	Café de Heeren Jansen, 0411 643430 Torenstraat 6, 5268 AT Helvoirt
16 jan	Buitenlandroute	Bung.park Het Vosseven, 0495 561114 Lochtstraat 26, 6039 RV Stramproy
30 jan	't Versailles van Tilburg	De Kivietshoeve, 013-557051 Nijkerkstraat 1, 5045 MC Tilburg
13 feb	Over de Meulenhai	Gasterij het Spitje, 0492 352817 Past. de Winterstraat 18, 5731 EJ Mierlo
27 feb	Rondom 't Kapelleke	Brasserie Kleijn Speijck, 013 5282263 Bosweg 140, 5062 SH Oisterwijk
13 mrt	Kasteelbossen	Café de Brug, 040 2264953 Ginderover 2, 5591 JP Heeze
27 mrt	Maas, duin en vennen	De Smid, 0478 502843 Rijksweg zuid 14, 5856 AB Wellerlooi

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandegroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

We wandelen ongeveer twee uur. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

PROGRAMMA 2006/2007

Datum	Startpunt
12 dec	Den Beckart
19 dec	't Riethof
2 jan	Den Toel
9 jan	Den Beckart
16 jan	't Riethof
23 jan	Oud Rooy
30 jan	Vresselse Hut
6 feb	Den Toel
13 feb	Den Beckart
21 feb	't Riethof
27 feb	Oud Rooy

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden betalen 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of
Betsie van Mil 0413 475454

15^e GRENZELOZE TOCHT

Grenzeloos wandelen 2006

De wandelsportvereniging OLAT en de Belgische Wandelclub Milieu 2000 uit Lommel nodigen u uit deel te nemen aan de 15^e grenze-loze tocht.

Datum: donderdag 28 december 2006

Afstanden: 12 - 15 - 24 - 27 en 30 km

Startplaatsen:

Nederland: Cambiance De Zwarte Bergen
Zwarte Bergendreef 1
5575 XP Luyksgestel,

Pendeldienst voor busreizigers vanaf bushalte Sengelbroeksestraat; BBA lijn 172

Parkeren op aanwijzing van de parkeerwachten.

België: Parochiezaal Heide-Heuvel
Heide z/n
3920 Lommel/Heide-Heuvel

Starttijden: 8.00 uur - 11.00 uur 27 - 30 km
8.00 uur - 12.00 uur 24 km
8.00 uur - 14.00 uur 12 en 15 km

Kosten: met stempel en sticker: € 0,90

Onderweg kunt u tegen betaling consumpties verkrijgen.

De wandeltocht kan men aanvagen vanuit een der beide startlocaties. In Nederland kunt u starten vanuit Cambiance 'De Zwarte Bergen te Luyksgestel. De afstand tussen de twee startplaatsen is 12 of 15 km. Twee verschillende nieuwe parkoersen verbinden de beide startlocaties. Op beide trajecten is onderweg een verzorgingspost ingericht.

Als herinnering ontvangt u een speciale sticker voor uw wandelboekje.

Pendeldienst: Vanaf 9.00 uur rijdt er een pendeldienst tussen de twee startlocaties. Tegen betaling van € 0,80 kunt u vanaf Lommel naar Luyksgestel, of omgekeerd.

Informatie: OLAT 0413 475467 of 0495 450325
grensloos@olat.nl
Milieu 2000 0032 11541584 (vanuit Nederland)

41^e WINTERSERIE

Startbureau:

Geopend vanaf 07.15 uur voor koffie.
Inschrijving vanaf 07.30 uur.

Kosten:

10 en 15 km	€ 2,60
20 km	€ 3,10
30 km	€ 3,50
40 km	€ 3,50
60 km	€ 4,00

Korting voor OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart. Korting voor wandelbondsleden € 0,50, alleen op vertoon lidmaatschapskaart. Voor elke startplaats krijgt u een aparte sticker voor in het wandelboekje.

Nordic Walking

10-15-20 km start om 11.00 uur
30-40 km om 09.30 uur

Informatie:

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax +31(0)413 475467
of +31(0)495 450325
winter@olat.nl, www.olat.nl

AGENDA 2007

21 januari 2007

Soerendonk

Restaurant 'de Valk'
Dorpstraat 35, 6027 PH

Afstanden/starttijden	40-30 km	08.00-09.30 uur
	20-15-10 km	09.00-12.30 uur
Sluiting	10-15-20-30-40 km	17.00 uur

11 februari 2007

Casteren

Café 'den Bels'
Zandstraat 1, 5529 AP

Afstanden/starttijden	40-30 km	08.00-09.30 uur
	20-15-10 km	09.00-12.30 uur
Sluiting	10-15-20-30-40 km	17.00 uur

18 maart 2007

Cromvoirt

Camping-Café de Vondst
5266 AJ Pepereind 13

Afstanden/starttijden	60 km	07.00-07.30 uur
	40-30 km	08.00-09.30 uur
	20-15-10 km	09.00-12.30 uur
Sluiting	10-15-20-30-40 km	17.00 uur
	60 km	19.00 uur

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Stand OLAT-clubkampioenschap per 24 november 2006

1	Marcelino Sobczak	19175	42	9	Mariette v Ampting	2120		Frans van Horrik	610
2	Ernst Westerhoff	18015	43		Peter Koolen	1890		Henry Gerrits	610
3	Wim Freriks	14020	44		Jan Warrink	1870		Wim Brooymans	610
4	Hugo Prinsen	13860	45		Ronald Iliohan	1770	81	Servee Derks	600
5	1 Hanny Klumpkens	11280	46		Jack Hendriks	1710	82	Ron Timmermans	575
6	Gerrit van Haandel	10070	47	10	Janny den Braber	1580	83	19 Mieke Raaijmakers	515
7	Hans de Vries	9045	48		Piet van Buul	1530	84	Pe Everaerts	360
8	Rolf Craanen	8620	49		Jan Dinnissen	1440		20 Caroline Dinnissen-Vernie	360
9	Frances Rouppe vd Voort	8030	50		Marco v Heel	1430		Wesley vd Gouw	360
10	2 Connie Raijmakers	7620	51		Wil Timmermans	1420		Rien v Ginkel	360
11	Huub Raijmakers	7505	52		Wim vd Wittenboer	1405		Henk Frijters	360
12	3 Carry Ombelet	7255	53		Henk Plasman	1400		Willem Steenbakkers	360
13	Mart Douven	6630	54		Piet Bernaerts	1365		Fred Fisser	360
14	Wim van Gemert	6100	55		Ben Duin	1330		Jos Raaijmakers	360
15	Erik Dikken	5435			Hans van Ginkel	1330		Jan van der Zanden	360
16	Rob Keetlaer	5150	57		Ad Verbakel	1290	20	Riet Emans	360
17	Henk Vink	4530			Cor v/d Heijden	1290		Peter van de Ven	360
	Hans Pranger	4430	59	11	Maria vd Oetelaar	1220	20	Corry Nettekoven	360
19	Boetje Huliselan	4410	60	12	Doortje vd Akker	1135		Ted Liebrechts	360
20	Jelte van der Zee	4300	61		Kees Punselie	1110		Louis Vernie	360
21	Sjef Koolen	4015	62	13	Maria van Hoek	1080		Hans Bontekoe	360
22	Gerrit Arfman	3920	63	14	Josee Schimmel	970		Frans Smits	360
23	Claude Herman	3540			Jan van Houtum	970		Jan van Boerdonk	360
24	4 Coby Visser	3360	65	15	Sonja Arfman	950	101	Henri Floor	350
25	Frits Mennen	3190	66		Frits v Duijnhoven	835	102	Rien Taks	270
26	Kees Lambregts	3085	67		Bart Lutke Schipholt	725	103	Tony van Duijn	250
27	5 Mariet Douven	3020	68		Theo Gijzen	720		Wiebe Boverhoff	250
28	Rini Welten	2770			Andre Loos	720		Geert van Dijk	250
29	Klaas Bakker	2755			Wim Coolen	720		Tjeu van den Kerkhof	250
30	6 Anja van Kempen	2620			Gerrit Legierse	720	23	Nelly van Bommel	250
31	7 Henny van de Haring	2495		16	Monique Barten	720		Ton van Dijk	250
32	Ad Mollen	2445	73	17	Jeannette v Boerdonk	680	109	24 Mirjam Kies	50
33	Theo Klanke	2430		17	Jans v Griethuizen	680			
34	Gerard Meeuws	2410	75		Louis Claassen	610			
35	8 Nicole Nacken	2370			Theo Tromp	610			
36	Paul Canters	2335			Hans van Grol	610			
	Co Tops	2335							
38	Evert v Ampting	2260							
39	Jan Vogelsangs	2195							
40	Kees Mol	2160							
	Peter Rijkers	2160							

OLAT-leden: binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht melden bij: Ad van Asten 0499 47 37 67/ a.asten1@chello.nl

Programma OLAT clubcompetitie '06

Datum	Plaats	Cat.	Afstand	Punten
15 dec	Houffalize B	L.A.	110 km	500

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
16 dec	Dronten	Flevo Delta	Houtwijkkerstloop, 10 km snelwandelen. Start 13.00 uur. Inschrijven t/m 12 december via www.inschrijven.nl . Info: 0321 313448 of www.houtwijkkerstloop.solcon.nl
16 dec	Düsseldorf	DSV 04	2, 3 en 5 km snelwandelen op de baan. LTU-arena-Strasse 1. Start resp. 12.00, 13.50 en 15.20 uur. Info: Hans de Vries.
7 jan	Rotterdam	RWV	Winterserie RWV, 1 tot 10 km snelwandelen + 10 km prestatiewandeltocht, Langepad 16. Start 11.00 uur. Inschrijven bij start. Info: Hans van der Knaap 010 466 20 15 Gijs den Ouden 0181 624046 of www.rotterdamsewandsportvereniging.nl
14 jan	Amsterdam	de LAT	Winterserie LAT, 20 km prestatiewandeltocht en 5 en 10 km snelwandelen op baan. Op nieuwe locatie bij Atletiekver. AV23, Radioweg 89, Amsterdam. Start 12.00 uur. Inschrijven bij start. Info: 020 690 00 36 of www.delat.nl
28 jan	Amsterdam	de LAT	Winterserie LAT, 25 km prestatiewandeltocht en 5 en 10 km snelwandelen op baan. Zie 14 januari.

21 OKTOBER: JUBILEUMWEDSTRIJD VAN ATLETIEKVERENIGING WEERT

Ad van Oijen, al jaren lid van Atletiekvereniging Weert en fanatiek snelwandelaar, organiseerde bij gelegenheid van het 40-jarig bestaan van zijn club een snelwandelwedstrijd. Dit met ongebruikelijke afstanden van 1, 5 en 10 Engelse mijl (1 Engelse mijl = 1609 meter). De wedstrijd werd gehouden op de kunststofbaan van de jubilerende vereniging. Het weer was uitstekend en met een goed aanbod van deelnemers – variërend in leeftijd van 11 tot 72 jaar – werd het een leuke wedstrijd.

Als enige met een OLAT-outfit moest ik wel mijn best doen. Ik wandelde 5 EM, dat was iets meer dan twintig rondjes van 400 meter. De eerste tien ronden gingen goed, de laatste tien wat minder.

Als de laatste deelnemers van de 10 EM binnenkomen, ben ik ondertussen gedoucht en aangekleed.

In de ruimte die anders voor de jury en de mensen van de organisatie is, drink ik een kopje thee. Het zaaltje is nu omgedoopt tot tijdelijke kantine, met koffie, thee en frisdranken, en biedt een goed overzicht over de baan.

We krijgen na afloop allemaal een diploma op naam, met de gemaakte tijd. Na een slotwoord van Ad, die in de toekomst nog wel eens een wedstrijd wil organiseren, gaan we huiswaarts. We zouden elkaar weer zien op de winterserie van RWV in Rotterdam, waarvan de eerste ontmoeting van een serie van zes op zondag 5 november was.

-Klaas Bakker-

AV Weert, Baanwedstrijd over 5 EM (8,047 km), 21-10-06

Nr.	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Harold van Beek	RWV	1962	38:18	12,6
2	Jacques van Bremen	RWV	1984	39:16	2,3
3	Robert van Bremen	RWV	1982	44:05	11,0
4	Wilfried van Bremen	RWV	1987	48:23	10,0
5	Donald v. Meenen (B)	AVMO	1959	48:46	9,9
6	Pierre Gabriëls (Bel)	Bree	1944	49:59	9,7
7	Klaas Bakker	OLAT	1937	50:47	9,6

10 KM SNELWANDELEN OP BAAN, 22-10-06 IN DÜSSELDORF (DSV 04)

Op 22 oktober organiseerde de Duitse atletiekvereniging 10 kilometer snelwandelwedstrijden op de baan. Hieraan deden 6 Nederlanders mee, waaronder Marcelino Sobczak. Van zijn trainer Fred Röhner kreeg hij opdracht om niet te snel (2:30 per rondje) te lopen, maar vooral om op de techniek te letten. En Marcelino liep dan ook als een klok. Hij eindigde de 25 rondjes uiteindelijk in een tijd van 62:29,02. Dus heeft hij toch ergens bijna 1 seconde gesmokkeld.

10 km snelwandelen op baan, 22-10-06 in Düsseldorf

Nr	Naam	Geb.	Nat.	Vereniging	Tijd	Km / u
1	Manfeld Kreutz	1965	D	LG Ahlen	47:30,25	12,6
2	Harold van Beek	1962	NL	RWV	49:22,13	12,2
3	Pedro Huntjens	1967	NL	av Unitas	51:54,85	11,6
9	Fred Röhner	1950	NL	av Unitas	59:15,34	10,1
10	Alex Wijsman	1953	NL	de LAT	59:40,24	10,1
12	Donald van Meenen	1959	B	AVMO Tielt	1:00:48,29	9,9
13	Hans van Wakeren	1949	NL	av Unitas	1:02:09,93	9,6
14	Marcelino Sobczak	1968	NL	OLAT	1:02:29,02	9,6

WINTERSERIES RWV

Afgelopen maand heeft RWV twee maal winterseries snelwandelen georganiseerd op een parcours nabij de Kralingse Plas. Beide keren ging op de 10 kilometer ging de overwinning naar Jacques van Bremen .

Op 5 november was Henk Plasman weer van de partij. Nadat hij in oktober voor het eerst sinds lange tijd zijn neus op een snelwandelwedstrijd liet zien, is hij nu echt weer terug van weg geweest. Hij wist nu de 10 kilometer binnen 52 minuten af te leggen. Veel sneller dan een maand geleden.

Op 19 november deden drie OLAT-leden mee op de 10 kilometer. Kees Lambregts was de snelste van dat stel en wist in goed 53 minuten de 10 kilometer af te ronden. Hij was daarmee ook een paar minuten sneller dan begin dit jaar.

Marcelino Sobczak deed hele goede zaken door voor het eerst op deze afstand onder het uur te duiken. En Carry Ombelet liep in een stevig tempo van bijna 8 km/uur haar eigen race en kwam na goed vijf kwartier als 4^e prestatiesnelwandelaar over de streep.

OLAT-lid Ron Timmermans – uitkomend voor RWV – wist beide keren de 3 kilometer op zijn naam te zetten. De tweede keer deed hij dat samen met de jonge Jordi Huntjens, die ook steeds sneller gaat lopen.

Winterserie RWV: 10 km snelwandelen Rotterdam 5-11-06

Nr.	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	46:28	12,9
2	Harold van Beek	RWV	1962	46:42	12,8
3	Pedro Huntjens	av Unitas	1967	50:51	11,8
4	Victor Mennen	av Unitas	1963	51:17	11,7
5	Richard Leijenaar	RWV	1959	51:43	11,6
6	Henk Plasman	Gen. Mich. / OLAT	1957	51:53	11,6

Winterserie RWV: 3 km snelwandelen te Rotterdam, 5-11-06

Nr	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Ron Timmermans	RWV / OLAT	1982	18:18	9,8
2	Rosa Girards	Buchenhöhe	1939	20:11	8,9
3	Jordi Huntjens	av Unitas	1995	20:59	8,6
4	Sverre van Ginneken	Parthenon	1993	24:37	7,3

Winterserie RWV: 10 km snelwandelen te Rotterdam, 19-11-06

Nr	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	46:38	12,9
2	Frank Buytaert	Olse (B)	1971	48:38	12,3
3	Pedro Huntjens	av Unitas	1967	48:52	12,3
4	Victor Mennen	av Unitas	1963	49:49	12,0
5	Dirk Bogaert	Meetjesland	1937	50:58	11,8
6	Kees Lambregts	OLAT	1959	53:13	11,3
15	Marcelino Sobczak	OLAT	1968	58:58	10,2
P4	Carry Ombelet	OLAT	1971	1.16:37	7,8

Winterserie RWV: 3 km snelwandelen te Rotterdam, 19-11-06

Nr	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Jordi Huntjens	av Unitas	1995	19:27	9,3
	Ron Timmermans	RWV / OLAT	1982	19:27	9,3
3	Sverre van Ginneken	Parthenon	1993	22:01	8,2

Mijn Himalaya-trektocht (1)

Vandaag vertrek ik naar Ladakh oftewel Little Tibet. Het is erg spannend, om 6 uur zijn we op Schiphol, daar maak ik kennis met de groep die meereist. We zijn met 16 mensen en kennen elkaar nog niet. Maar dat verandert wel, want we zullen elkaar heel erg nodig hebben. De reis is namelijk erg pittig. We gaan over hoge bergkammen van 5000m en 5200m. Niemand van ons is zo hoog geweest, maar we gaan er allen voor.

Zaterdag 3 september

Om 8 uur vertrekken we eerst naar Londen en via Arabië reizen we door naar New Delhi in India.

De moeilijkheden beginnen al in Londen, we zitten in het vliegtuig, maar er wordt omgeroepen dat het vliegtuig niet vertrekt, want er is iets gevonden in het bagageruim. Dit geeft een oponthoud van drie uur. Later horen we dat een van de bemanningsleden zijn mobiel in het ruim had liggen, en die stond nog aan.

Al met al komen we na tien uur vliegen om 1 uur 30 plaatselijke tijd in Abu Dhabi. Daar moesten we overstappen naar New Delhi, maar helaas, het vliegtuig had niet op ons gewacht en was weg.

Wat nu? Na overleg kregen we twee opties: of vijf uur wachten op het vliegveld en dan doorvliegen naar Bombay, of een hotel nemen in Moscar en de volgende nacht om 1 uur naar Delhi vertrekken.

We besluiten om de laatste optie te nemen, een goed bed is veel waard, en we zijn allemaal erg moe. Na een visum geregeld te hebben voor Arabië is het inmiddels half vijf en duiken we in het Hilton het bed in. Ik deel mijn kamer met Wilma, een meisje uit Limburg.

Zondag 4 september

Vandaag besluiten we om er toch maar iets van te maken en we bestellen twee busjes om Moscar te gaan bekijken. Eerst een moskee, dan de zee, en daarna naar een overdekte markt. Zo is deze dag toch niet nutteloos geweest. Vanaf half twee 's nachts vliegen we door naar Delhi.

Maandag 5 september

Ook deze vlucht verloopt niet vlekkeloos. Ze vertrekt niet om half 2 maar om 2 uur. Halverwege roept de piloot

om dat we terug moeten want er mankeert iets aan het vliegtuig. Wij dachten allemaal: **niet weer hè!!**

Maar na een tijdje teruggevlogen te zijn, keert de piloot weer om en vliegt alsnog door naar Delhi.

We landen om half 10 's morgens. Het hotel dat geboekt is, is vol en we wijken uit naar een ander van veel mindere klasse. Maar ook hier hebben we vrede mee, we zijn veel te moe om te protesteren. We waren allemaal kapot na drie nachten bijna zonder slaap.

We duiken allemaal het bed in. Ook nu lig ik bij Wilma op de kamer, dat bevalt erg goed. We kunnen het goed met elkaar vinden.

Om 4 uur afgesproken om New Delhi in te gaan. Wat is het daar een gekkenhuis! Het verkeer rijdt allemaal door elkaar en er zijn wel stoplichten, maar daar stoort niemand zich aan; de grootste auto heeft voorrang. We spreken af dat we allemaal iemand van de groep in de gaten houden anders ben je elkaar zo kwijt in deze mensenmenigte. Ik hou Frans in de gaten. Dat gaat prima, Frans is namelijk redelijk groot en heeft een rood shirt aan.

Je ziet hier erg veel armoede naast betrekkelijke rijkdom. Mensen liggen te sterven op straat, en verderop rijden grote westerse auto's.

We lopen een paar winkelstraatjes in. We moeten erg wennen aan de drukte en de stank die overal hangt. Er is wel een leuke bijkomstigheid: er trekt vandaag een grote kleurige parade door de straten van Delhi.

Daarna gaan we naar de Birla tempel, een prachtige Hindoe-tempel. Dit spreekt me erg aan. Ik ga even mee zitten mediteren en dat doet me goed. Ik voel ontzettend veel energie hier.

's Avonds gaan we in het nieuwe gedeelte van Delhi eten in een erg goed en zuiver restaurant. Daar horen we slecht nieuws: we kunnen morgen niet naar Leh.

Alle vluchten zijn volgeboekt, dus dat wordt weer een nachtje Delhi. Daar zitten we niet op te wachten, want hoe moet dat dan met het acclimatiserend: we landen namelijk op 3600 meter en willen toch ook redelijk fit aan de trektocht beginnen.

Er wordt met algemene instemming besloten om toch nog een aantal dagen in Leh door te brengen, en de dagen die we te kort komen dan maar na de trektocht te laten vallen. Dat gaat op een dag na, oké dat moet dan maar.

Ik heb wel even naar huis gebeld, die weten niet wat er aan de hand is. Ik zou namelijk bellen als we in Ladakh waren en dat wordt nu drie dagen later, ze maken zich vast ongerust.

Terug naar ons hotel ging het weer mis, we gingen met drie taxi's naar het hotel terug. Maar een taxi raakten we kwijt en deze wist de weg helemaal niet, dus we hebben met een paar man bijna een uur gewacht tot ze er eindelijk waren.

Dinsdag 6 september

Vanmorgen laat doorgeslapen. Wilma maakte me wakker om 9 uur.

Na het ontbijt weer naar de stad vertrokken nu in tuktuk's, dat zijn een soort brommers.

Naar het Rode Fort geweest, dat onderdak bood aan hoogwaardigheidsbekleders, van veel nationaliteiten. Er was dan ook erg veel te zien van veel verschillende landen.

Dan naar de poort van India. Dat is een monument met een prachtige tuin. Er staan wachters voor de poort die alles in de gaten houden.

Buiten de stad een goed restaurant gezocht. Daar kregen we te horen dat we morgen eindelijk naar Leh zouden vliegen.

Terug naar het hotel weet de chauffeur de weg weer niet, en een taxi raakt defect, dus dat wordt weer wachten tot de laatsten anderhalf uur later aankomen, maar alles komt ook nu weer goed.

Woensdag 7 september

Vannacht bijna niet geslapen. Om half 4 gaan we op weg naar het vliegveld. Eindelijk naar de eindbestemming!

De vlucht over de Himalaya was grandioos. En dan te denken dat we daar over een paar dagen zullen lopen!

In Leh aangekomen zijn we, na uitgepakt te hebben, in onze bedden gedoken om er 's middags pas weer uit te komen.

Leh verkennen gaat maar langzaam, want hier voel je de hoogte, we zitten op 3600 meter, En moeten de eerste dagen rustig aan doen i.v.m. hoogteziekte.

Donderdag 8 september

Na vanmorgen wat te hebben uitgeslapen gaan we twee excursies maken. De eerste gaat naar een Boedhistisch klooster en de Samkar Gompa (dit is een tempel)

Ook hier ervaar ik weer de geweldige energie die er hangt en om zeker te zijn dat ik niet droom of fantaseer leg ik mijn hand op de arm van Susan. Deze schrikt en zegt: „Jij prikt helemaal alsof je aan een stroomdraad pakt”. Nu weet ik zeker dat het de energie is die ik voel.

We zijn erg moe en het gaat erg langzaam. De hoogte speelt ons parten.

We willen nog naar het paleis maar dan wordt het te laat voor de lunch die is namelijk om een uur, dus het paleis doen we de volgende keer maar.

S' middags uitgerust en Leh nog even in geweest. Daarna naar de polowedstrijd, die wordt gehouden omdat er nu een festival is.

Nog wat kaarten naar het thuisfront schrijven en even een internetcafé zoe-

ken om te laten weten dat ik goed ben aangekomen.

Vrijdag 9 september

Vannacht geen oog dichtgedaan. Mijn ogen doen namelijk zeer, en ik ben erg bang voor een verhoogde oogdruk,

dus besluit ik vandaag op mijn hotelkamer te blijven. Ik rust wat uit, en tegen 2 uur komt er een masseur die wil weten waar de groep is en of er interesse is in een massage. De groep is er niet maar ik besluit om een massage te laten doen. Dit kan gewoon op mijn hotelkamer en hij was toch heerlijk!

Toen de groep arriveerde en Wilma aan de kamerdeur kwam wist ze niet wat ze er van moest denken: ik alleen met een vreemde man, maar toen ik haar vertelde hoe de vork in de steel zat gaf ze me groot gelijk.

Zaterdag 10 september

Deze morgen gaan we na het ontbijt naar het klooster in Stok. Hier zijn in het kader van het festival vandaag maskerdansen, deze zijn prachtig. Hierna picknicken we beneden in de vallei en gaan later met busjes terug naar Leh. Daar is het inpakken gebalzen, want morgen beginnen we aan de trek. We mogen wat bagage achterlaten in het hotel, dus uitzoeken wat echt mee moet en wat achter kan blijven.

Zondag 11 september

Na een goede nachtrust en een stevig ontbijt vertrekken wij met busjes naar Spituk, waar de trek begint. Eerst nog even wat trappen op naar de tempel

in Spituk. Intussen wordt onze bagage op paarden geladen en dan begint ons grote avontuur.

Vanaf Spituk (3210m) beginnen we met een korte dag van 4,5 uur en 13 kilometer. We stijgen 260 meter. We steken via de paardenbrug de Indus-rivier over en klimmen geleidelijk over een vlakke vol keien en zonder enige schaduw (het is 27 graden) naar een zijvallei. Na een korte maar pittige klim komen we langs een plateau vol gebedsvlaggetjes. We werpen nog een laatste blik op de Indusvallei en de Ladakh-keten met zijn besneeuwde toppen.

We wandelen langs machtige bergketens in verschillende kleuren en komen na een tijdje aan bij de velden en het dorpje Zhingchen op 3470 m.

Hier komt ons kamp voor vandaag, de eerste dag in onze tent die ik weer met Wilma deel. Buiten de tent staan de paarden en de ezels, dus uitkijken waar je loopt. We verfrissen ons in de rivier, die wel koud is, maar het voelt heerlijk fris aan.

Maandag 12 september

Vanaf Zhingchen stijgen we vandaag naar de voet van de Gandala-pas op 4700 m. We lopen door een woeste vallei. De zon schijnt en ook hier is het warm ongeveer 24 graden.

Langzaam lopen we op het dorpje Rumbak af, een redelijk welvarend dorpje.

We lopen via een steile pas terug naar de Indusvallei, waarvandaan we de besneeuwde toppen van de Stokketen weer zien. De rotsen hebben hier prachtige vormen en kleuren.

Vanmorgen werd ons meegedeeld dat we onze waterschoenen mee moesten nemen. In de rugzak omdat we een paar riviertjes over moesten steken. Geluk-

kig konden we redelijk over stapstenen aan de overzijde komen.

Op ongeveer 4300 meter werd het me te zwaar. Ik was extreem moe en duizelig. Mijn glucose-gehalte was 8.1 millimeter, dus de suiker kon het niet zijn. Bas, onze leider, dacht aan hoogzeikete omdat we toch erg veel gestegen waren. Dus: aan de Diamox (dit zijn medicijnen tegen hoogzeikete).

Didi, de sjerpa-gids, nam mijn rugzak over en heel langzaam stegen we verder. Inmiddels was ook Wilma ziek geworden en gaf regelmatig over.

En ook Marie-José was ziek, dus samen met de gidsen Didi en Mannu vormden wij de achterhoede.

We kwamen op de plaats aan waar we zouden overnachten, maar daar was geen plek meer, dus moesten we nog 100m hoger. **Wat was dat zwaar!**

Eenmaal in de tent besloten Wilma en ik om morgen terug naar het basis-kamp te gaan. Want dit is gekkenwerk, zo kunnen we niet verder.

Ik ben nog de tent uitgeweest om wat te eten, Wilma alleen om over te geven.

Dinsdag 13 september

Vannacht toch redelijk geslapen. Wilma ook, het overgeven is gestopt en ik voel me ook fitter dan gisteren, dus besluiten we om door te gaan.

De top ligt nog z'n 350 meter hoger en dan hebben we het eerste hoogtepunt bereikt, de Gandala-pas op 4950 meter. Dus we gaan ervoor, het sneeuwt en het is mistig en erg koud, maar vol goede moed beginnen we aan de klim.

De laatste meters worden me weer te zwaar met een rugzak die 8 kilo weegt. Dus Didi neemt mijn rugzak even over tot we op de top zijn.

Wat een geweldig gevoel om hier boven

te staan en te kunnen zeggen: dit hebben we toch maar even gedaan, dank zij Didi, een fantastisch joch!

Na wat foto's gemaakt te hebben en wat uitgerust te zijn beginnen we aan de afdaling van zo'n 1450 meter. Ik heb

mijn rugzak weer opgedaan en de afdaling ging prima, alleen jammer dat het regent.

Ik loop voorop samen met Mannu, de Nepalese gids. Onderweg vertelt die, dat hij in Kathmandu op school zit en als hij terug is van de trek examen moet doen. Hij doet dit werk om zijn studie te kunnen betalen.

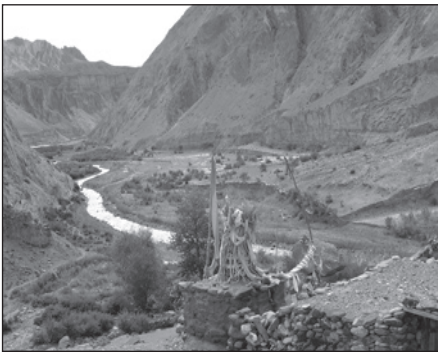
We trekken door een kloof die geweldig mooi is met kleuren en rotsformatie's. Een tijdje loop ik alleen, en wat voel je je dan klein tussen deze reuzen, maar wat is het genieten zo!

We belanden dan eindelijk in Skyu op 3450m. Skyu is een van de vruchtbaarste dorpjes in de gehele Markha valei. Aan de Markha-rivier slaan we ons kamp voor deze dag op.

Wat ben ik blij dat ik vanmorgen toch doorgezet heb! Het was een prachtige tocht.

Woensdag 14 september

Vanmorgen is het om 6 uur dag, we

worden gewekt met een: „Good morning, your tea.”

Na het ontbijt gaan we om half 8 weer op pad, eerst naar een kleine tempel boven op een berg.

We gaan richting Markha, we lopen

vandaag zo'n 15 kilometer en stijgen 200 meter. Onderweg komen we veel mani-muren (gebedsmuren) en cortens (kleine tempeltjes) tegen. Deze staan telkens voor de poort van een dorpje om de boze geesten en slechte invloeden op afstand te houden.

We lopen over heuvels en door dalen, die dan weer erg stoffig en dan weer vochtig zijn.

De omgeving is groots en prachtig. We zouden om twee uur in het kamp zijn maar zijn hier al om half een en volgens onze reisleader Bas hebben we te hard gelopen. Ik voel me wel wat moe en mijn rugzak leek steeds zwaarder te worden. We slaan vandaag onze tenten op bij de zomervelden van Sara op 3650m.

Ook vandaag heb ik het weer gehaald en ben ik in de voorste groep meegelopen. Ik ben wel een beetje trots op mezelf en wil ook kost wat kost de rest van de trek halen.

Donderdag 15 september

Vanmorgen om kwart voor 6 opgestaan net zoals de afgelopen dagen. De rugzak, matjes en slaapzakken inpakken en dan ontbijten en om half 8 weer op pad. Vandaag stijgen we zo'n 250 m, we lopen door een paar kleine dorpjes (een paar huisjes is hier al een dorp), door groene dalen en over stijgende en dalende bergweggetjes.

Veel keien en dikwijls over water, maar meestal liggen hier stapstenen. Eenmaal moeten we door de rivier waden. Het water is erg koud, maar de omgevingstemperatuur is warm, dus het is te doen.

Om half twee zijn we in ons kamp van vandaag. Daar staat de keukenploeg klaar met warme aanmaaklimonade. Na de thee gaan een paar mensen het plaatsje Markha bekijken. Ik besluit om bij de tent te blijven. Het zonnetje schijnt zo heerlijk dus val ik snel in slaap voor de tent. Als Wilma terugkomt vraag ik of er iets te zien was, maar ik had niets gemist volgens haar. Na het avondeten samen met Wilma en Frans in de eettent nog wat na zitten kletsen. Het was wel gezellig. Ik denk dat er iets begint te gebeuren tussen Wilma en Frans, het klikt wel ERG GOED tussen die twee!

Vandaag zit de helft van de trek er op.

Vrijdag 16 september

Vandaag zijn we om half 8 weer op pad. Het was de bedoeling om 200 meter te

stijgen, maar met ieders instemming wordt dit 400 meter. We hebben het dan morgen wat gemakkelijker, anders wordt dat wel een heel zware dag.

De zon schijnt en iedereen heeft goeie zin. Alleen Eric 2 is wat hoogteziek, dus die moet vandaag ook maar aan de Diamox. Nu geloof ik dat iedereen wel aan de pil is, behalve Sjef, dat is de enige die nog nergens last van heeft.

We lopen door prachtige bergen met hele mooie kleuren en grillig gevormde toppen. Onderweg zien we gemsen. Je vraagt je af waar die van kunnen leven, het is hier erg kaal en onvruchtbaar. Ook zien we een langnekarend met enorme vleugels.

Onderweg komen we lang de Tetsa Gompa, die wordt nog bewoond door een monnik. De Gompa ligt hoog tussen de rotsen en is bijna niet te zien. Een aantal van ons besluit er naar toe te klimmen, zo'n 80 meter hoger, ik zie er maar vanaf, vind het zo al zwaar genoeg. Later hoor ik van Wilma dat het echt de moeite waard was; helaas dan! Vanaf het dorpje Umlung zien we de machtige sneeuwberg Kang Yatse die 6500 meter hoog is, een prachtig gezicht.

We steken twee maal een koude rivier over op onze waterschoentjes. Brrr... wat was dat koud!

Vandaag heb ik diarree en veel last van mijn maag. Weinig gegeten dus, maar wonderwel blijft mijn glucose-gehalte goed. Dus zal het allemaal wel loslopen.

We zijn na 8 uur lopen bij het kamp op 4200 m het waait er erg hart en is koud. Maar met een warme slaapzak is het te doen, na het avondeten duik ik mijn slaapzak in.

En hoop dat ik er vannacht niet te veel uit hoef om te plassen want met 5 liter water en Diamox heb je daar erg veel kans op maar we zien wel.

-wordt vervolgd-

Diabetes houdt Anny van Langen niet tegen

'Ik heb wel diabetes, maar de diabetes heeft mij niet', is het motto van Anny van Langen. Met haar energieke en levenslustige inslag schopt ze het verder dan menige doornsnee Nederlander die niks mankeert. Tot ruim vijfduizend meter hoogte om precies te zijn. Want Anny maakte vorig jaar de reis die bovenaan haar verlanglijstje stond: een trektocht door de Himalaya. Het is haar gelukt, en ze heeft er met volle teugen van genoten. Een gedegen voorbereiding van driekwart jaar ging eraan vooraf.

Het was voor Anny niet de eerste keer dat ze een wandelreis door hooggebergte ondernam. Ruim vier jaar geleden maakte ze een trektocht door de Andes in Peru, maar dat bekwam haar slecht. Ze wist toen al een aantal jaren dat ze diabetes had, maar niet welk type.

„De medicijnen die ik kreeg, sloegen totaal niet aan. In Peru was het nog erger, telkens vloog de glucose omhoog. Zo gauw ik terug was heb ik nieuwe testen laten doen en toen bleek pas dat het geen 'ouderdoms-suiker' was, maar een erfelijke vorm. Mijn moeder, mijn zusje en twee broers zijn gestorven aan de complicaties, dus ik wist heel goed wat het betekende. Aan de ene kant dacht ik 'shit!' maar aan de andere kant wist ik: nu kan ik er eindelijk iets aan dóen. Sindsdien ben ik gaan spuiten met twee soorten insuline, de ene lang werkend en de andere voor bij de maaltijden. Godzijdank kan ik daarmee heel veel regelen, anders had ik die Himalaya-reis nooit kunnen maken.”

Diabetes is een stofwisselingsziekte. Het lichaam kan dan zelf geen suikers uit voeding meer verwerken. Die taak neemt de insuline over. De toediening

hiervan luistert tamelijk nauw, zeker als het lichaam aan abnormale omstandigheden wordt blootgesteld. Bij een tekort kan iemand plotseling wegzakken, of juist agressief gaan reageren.

Maar hoe deze processen werken op een hoogte van 3000 meter of meer? „Dat weten de artsen nog niet”, zo heeft Anny ervaren.

Haar zoektocht naar informatie begon vorig jaar bij de GGD. Daar stond de arts niet meteen te juichen. Extreme klimaten en grote hoogtes vreten immers energie. En Anny mocht dan op haar bijna-zestigste een ijzeren conditie hebben, de arts twijfelde of haar lijf dit wel aankon. Later reageerde de huisarts precies hetzelfde. Maar dat was niet waar Anny voor was gekomen. „Toen ze niks anders deden dan waarschuwen, heb ik besloten: ik ga ervoor en zie wel waar het schip strandt. Ja, het moet wel leuk blijven!”

Aan de GGD-arts moest ze beloven om de in drie dagen geplande klim van 3400 naar 5000 meter af te leggen in een jeep van de reisorganisatie. En de huisarts drukte haar op het hart om vooral héél goed te luisteren naar haar eigen lichaam. Dat laatste advies heeft

ze opgevolgd – het eerste uiteindelijk niet.

Praktische adviezen

Echt praktische adviezen kreeg Anny van de firma Bosman in Eindhoven, leverancier van medische hulpmiddelen. „Ik moest een prikapparaatje hebben dat boven de 3000 meter nauwkeurig de bloedsuiker blijft meten. Daar zijn ze naar op zoek gegaan. Bergbeklimmer Erik Oerlemans had zo'n ding mee en dat bleek goed te werken. Elk uur heb ik geprikt om te controleren. Op het eind had ik geen vingertoppen meer over.”

Dan de spuiten: „Die moet je steeds weggooien na gebruik – en zeker in dat soort landen. Ik ben vertrokken met 1500 steriele wegwerpnaalden.” Maar het allerbelangrijkste was natuurlijk de insuline. „Thuis bewaar ik aangebroken verpakkingen in de koeling. Het blijft dan ongeveer een week goed, op 5 à 6 graden. De voorraden moeten nog kouder bewaard worden. Maar aan de voet van de Himalaya was het 27 tot 30 graden en boven vroom het. Aan het Diabetes Fonds heb ik gevraagd hoe ik dit kon oplossen. Daar vertelde een jongen die vaker klom, dat hij de insuline meenam in een thermoskan.” Simpel en doeltreffend!

Wie op reis gaat met medicijnen en spuiten, krijgt te maken met een hele papierwinkel. Dit begint al met de visumaanvraag, waarvoor een verklaring van de huisarts vereist is. Zo'n verklaring is ook nodig bij douanecontroles, evenals een uitdraai van de apotheek. Voor medicamenten die mee moeten in de handbagage zijn weer andere formulieren nodig.

„Zorg ook altijd dat je ruim voldoende voorraad meeneemt – en in de originele verpakking, ook de naalden!”, waarschuwt Anny. „Alleen al om te voorkomen dat ze je oppakken voor drugshandel.”

Het eten onderweg was weer een ander punt van aandacht. „Na het ontbijt gaat de keukenbrigade steeds vooruit om de lunch en het avondeten op tijd klaar te hebben. Dus tussendoor was er niks, of ik moest het zelf meenemen. Bosman

kwam met maaltijdkoeken. We hebben samen uitgezocht welke soort het beste was. Ik heb er 48 meegenomen en die zijn helemaal opgegaan. Eénderde aan de rest van het gezelschap..."

Over maaltijden gesproken: Anny mag alles eten. „Alleen liet ik zelf het vlees achterwege. Het grootste gevaar bij diabetes is namelijk uitdroging, dus je moet dan zeker geen diarree krijgen. Daarom is vlees in zulke omstandigheden taboe." Het menu tijdens de trek bestond hoofdzakelijk uit pannenkoeken, scrambled eggs en een soort ha-
vermoutpap. „Die pap viel als beton in je maag, dat kreeg ik echt niet naar binnen! Ik heb dus heel veel eieren gegeten, zoveel dat ik op het eind van top tot teen onder de galbulten zat." Ze lacht erom – het was het méér dan waard.

Reisgenoten

Anny's reisorganisatie was de SNP. „Ik wist dat de reis van een pittig niveau was, en dat de meeste deelnemers veel jonger waren dan ik. Omdat ik de groep er niet mee wilde belasten, heb ik bij de aanmelding gezegd: 'ik ben oud en ik ben diabeet, hebben jullie daar moeite mee?'. De SNP vond het prima, als mijn conditie maar goed genoeg was en ik wist hoe ik ermee om moest gaan."

„Bij de eerste kennismaking heb ik meteen de reisleider ingelicht: kijk, dit is het prikapparaat, bij die waarde moet je dit doen en bij die waarde dat. En ik heb hem voorgedaan hoe je moet spuiten, voor het geval ik daar zelf niet toe in staat zou zijn. Daar was hij heel blij mee. Wat dat betreft heb ik veel geleerd van Peru. Op die reis kreeg iemand een toeval, waardoor hij bijna in een afgrond viel. En hij had niks verteld over zijn epilepsie. Tegen mijn groep heb ik meteen gezegd: 'als ik raar gedrag vertoon, grijp dan vooral in'. Dat is door iedereen goed ontvangen. Ik had trouwens geweldige reisgenoten!"

Uit haar enthousiaste reisverslag – in dit nummer leest u het eerste deel – blijkt dat zelfs zware wandeltochten heel goed mogelijk zijn met een medische beperking. „Als je maar uitgebreide voorzorgen treft", zegt Anny. „Ook moet je een betere conditie hebben dan normaal. Mijn stelregel is: geniet van het leven, haal eruit wat erin zit. Dan kun je heel veel."

-Mirjam Kies-

Het poesieboekje

Eindelijk is het er toch van gekomen. Ik heb een wandelboekje aangeschaft na afloop van de eerste tocht van de winterserie in Borkel. Na veel gezeur uit mijn omgeving is het nota bene de baas van mijn vrouw geweest die mij nadrukkelijk heeft aangeraden om er eentje te kopen. Heel veel wandelaars hebben er eentje en het schijnt leuk te zijn om er later eens in te bladeren. Kan je laten zien aan je kleinkinderen. Maar dat laatste hoeft voor mij voorlopig niet, want daar ben ik nog lang niet aan toe. Gekocht bij Mia en ingewijd door Dini, maar helaas zonder versje.

Er schijnen wandelaars te zijn die er al meer dan 80 op de plank hebben staan. Of die kleinkinderen hebben betwijfel ik zeer.

Over die plank gesproken: nu heb ik nog ruimte, maar of dat later in het bejaardenhuis ook nog mag? Nu staat die ene alvast naast mijn National Geographics, immers de plaatjes daarin zijn al bijna net zo mooi als de stickers.

Eigenlijk denk ik nu: wat moet ik ermee? Linker pagina: aantekeningen, bijzondere ervaringen, korte omschrijving van de route, enz.

Het lijkt mij het beste mijn medeloopsters of -lopers er in te laten schrijven zoals in een echt poëziealbum. Immers, de Dikke van Dale zegt daarover: album om versjes tot aandenken aan vrienden in te verzamelen. Dan krijg je zoiets van:

Lieve Cootje,

Het vinden van de route was weer een zootje,

Maar we hebben het toch gevonden

Kunnen we nu ons wijden aan onze andere zonden

Want dat hebben wij vorig jaar aardig wat keren gemist

Op het eindpunt het drinken van een trappist.

Maar kennelijk zal ik het toch zelf moeten doen. Elke keer een bladzijde vol. Schrijven is niet mijn sterkste kant. Grote letters helpen alvast. Ja, en wat gebeurt er onderweg? Behalve dan dat we de route zo nu en dan kwijt zijn of de route ons, maar dat zet ik er echt niet in. En dat we er weer zo lang over hebben gedaan, dat dus ook niet. Hoe gek we zijn om weer eens 40 kilometer te lopen, misschien wel. Over de tochten van OLAT kan ik kort zijn want die zijn altijd hetzelfde: mooie routes, goede verzorging, weer, dat zich aanpast, dat wordt dus eentonig geschrijf.

Ik heb een suggestie voor deze bladzijde: print er 2 voetafdrukken, dan kan je hierop de plaatsen omcirkelen waar de blaren te vinden waren, dat zullen de kleinkinderen erg heroïsch vinden. Aantal blaren:, cumulatief aantal blaren:

Dan de rechterpagina, die is voor de sticker, heb ik ook meteen erin geplakt.

De stempel: het moet toch een hele eer voor een vereniging zijn om hun stempel in mijn boekje te mogen zetten. De afstand: 41345 meter (exclusief die verkeerde meters), afgerond 41 km. Totale afstand: 41345 meter, afgerond 42 km.

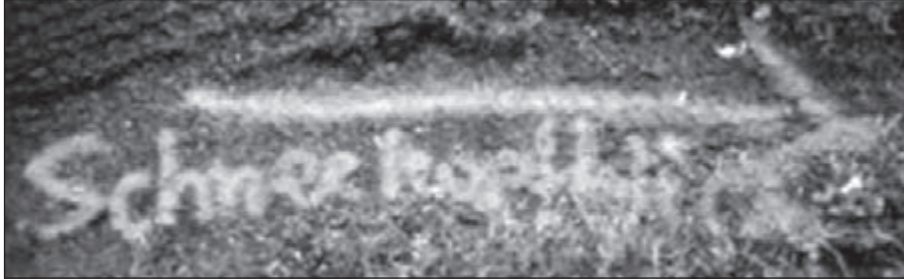
Zoals ik het nu bekijk zal ik ongeveer één jaar met dit boekje doen. Dus bij de jubileumtocht in Rooi zal het tweede in gebruik genomen kunnen worden. Die 80 boekjes haal ik nooit, want dan ben ik zo'n 130 en zo oud hoop ik toch niet te worden.

-Co Tops-

Christiaan Koehler:

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (31)

In een eerder OLAT Nieuws beschrijf ik een ervaring over het uitzichtpunt - Schneekopfblick - in het Thüringer Wald. Boswachter Antje was toen zo vriendelijk ons een handje te helpen door bij een dichtgegroeide driesprong met een rode spuitbus in het gras de richting aan te geven.

De berg Schneekopf ligt weliswaar langs de Rennsteig maar maakt geen deel uit van deze lange afstandroute. Voor een uitgebreid rondje naar deze berg mag je wel een extra dagje uittrekken. En dat doen wij deze zomer van uit 'Schmücke' een overbekend trefpunt langs de Rennsteig.

De tocht, met een klim van zo'n 450 meter, lijkt 'n eitje maar de praktijk pakt toch heel wat anders uit. De route begint met een wat eentonig en langzaam stijgend pad langs een moerassig Naturschutzgebiet maar gaat geleidelijk over in een grillig paadje met nog al wat aftakkingen, dat nog al wat aandacht vraagt.

De top van de Schneekopf op +978 m is géén top en er ligt ook géén sneeuw. In het DDR-tijdperk heeft men hem afgegraven tot een vlak plateau en hierop een radarpost gebouwd om vandaar in de keuken van de West-Duitse defensie te kunnen loeren.

Nu zijn het de mineralenliefhebbers die in de grond wroeten op zoek naar de vindplaatsen van een zgn. Schneekopfkugel, een vuistgrote kei waarvan het de kunst is om bij splijting de bergkristallen kern niet te beschadigen. Bovendien moeten de twee schalen foutloos op elkaar aansluiten; géén scherfje mag ontbreken! Wij bezitten inmiddels zo'n interessante steen. Gevonden? Welnee, gekregen: onze gastheer Wolfgang was zo vriendelijk!

Het was destijds de moeite dubbel en dwars waard om van de Schneekopfblick te kunnen genieten maar het uitzicht van af de top ligt er ook niet om: waar je ook staat, het is in één woord in alle richtingen overweldigend. Boven-

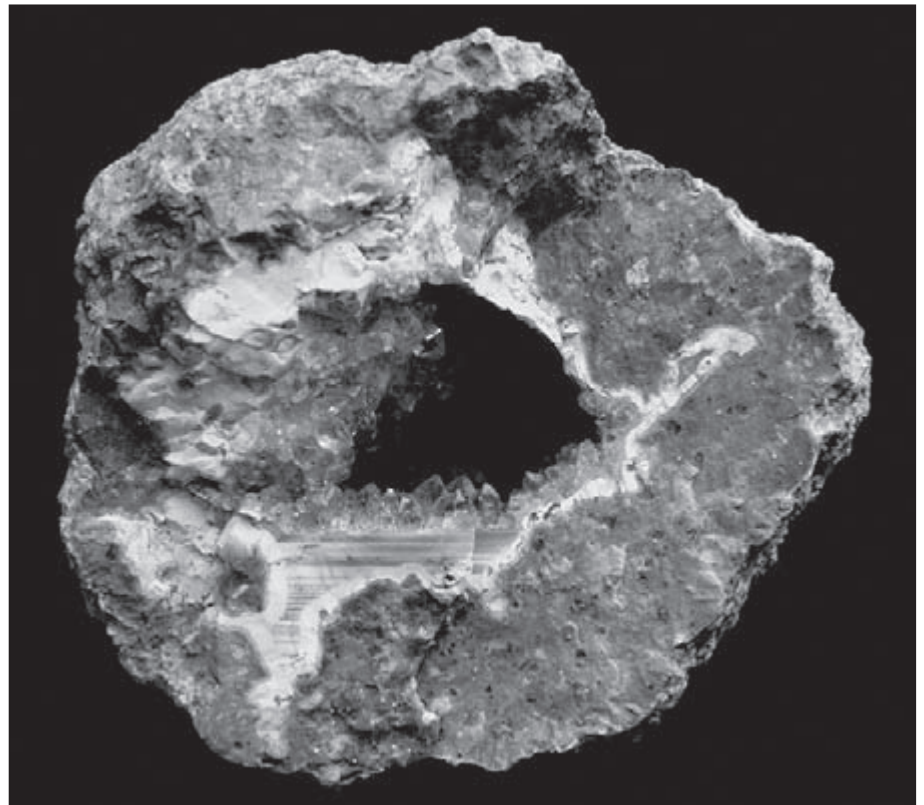
dien is het aardig om aan de hand van de kaart het verloop van de Rennsteig met de belangrijkste aanknopingspunten in je op te nemen.

Zo ontdekken we ook dat een onopvallend streepje op de kaart wel eens een route naar de Teufelskanzel zou kunnen zijn. Met wat zoek vinden we aan de bosrand een uitgesproken betoverend paadje met woekerende wortels en overhangende takken, dat inderdaad bij de Teufelskanzel uitkomt. Het is een uitzichtpunt op een beveiligde vooruitgeschoven rots boven een diepe kloof. Wat de duivel er mee te maken heeft weten we niet, misschien was het

vroeger duivels moeilijk om de rots toegankelijk te maken; de duivel mag het weten.

In de diepte ligt Gehlberg, een gehucht aan een uitloper van Brand, een uitgestrekt bosgebied. Het lokt ons aan, dus er heen. Het blijkt een lievelingsoord voor langlaufers te zijn maar bij warm weer kun je er beter wegblijven want het kost heel wat zweetdruppeltjes om de steile straatjes te belopen. Aan de dorpsrand, op het mooiste plekje, staat een bankje dat je hard nodig hebt om even op verhaal te komen. Het is tevens de plek waar een onverharde werkdag - de Glasmacherweg - begint. Het is een langzaam stijgend bochtig pad, dat westelijk om Brand slingert en moeiteloos aansluit op een weggetje in de richting van het uitgangspunt Schmücke. De omgeving lijkt aanvankelijk veel van het zelfde maar ook hier: schijn bedriegt. Machtige kaarsrechte bomen op steile hellingen, verrassende doorkijkjes en...klaterende stroompjes, die nooit vervelen. Kortom een zeer gevarieerde dagtocht en als het weer dan ook nog meewerkt telt de vreugde dubbel.

-wordt vervolgd-

Een Schneekopfkugel

Oostenrijk 15, 16 en 17 september

De driedaagse van Seefeld

Ik had ingeschreven voor deze driedaagse in Oostenrijk, en moest hiervoor op woensdagavond de 13de met de bus vanuit Prinsenbeek vertrekken om vervolgens via Eindhoven en Asten naar Oostenrijk te reizen.

Ik had deze reis geboekt bij de Stichting RWB Aktief Reizen uit Asten, die deze reis reeds vele malen georganiseerd had. We reden de hele nacht door en waren 's morgens om 11 uur in ons hotel. Zodoende konden we nog een hele dag van de omgeving genieten, ook al was je door de busreis wel wat 'gammel'. Dus voor het diner toch nog maar even de gelegenheid te baat genomen om met een kabelbaantje 2300 meter hogerop te gaan om Seefeld van boven af te bekijken.

De twee Theo's aan de borrel: Theo Tromp (l) en Theo Klanke (r)

De volgende drie dagen was het wandelen geblazen, de eerste dag de Leutaschmarathon, de tweede dag de Panoramamarathon en de derde dag de Scharnitzmarathon. Alle dagen dus 42 kilometer waarbij we behoorlijke hoogteverschillen moesten overbruggen.

Het was alleen jammer dat de derde dag, de zondag van de Scharnitzmarathon, ongeveer 8 kilometer korter was dan wat er op papier stond. Op zich valt het dan mee als je plotseling anderhalf uur eerder binnen bent dan gepland, maar je loopt toch liever de echte afstand. Maar goed, daar was niets aan te doen.

Zoals altijd op dit soort IML-tochten waren er ook veel Nederlanders aan de start waaronder ook verscheidene OLAT-ters. Uiteraard trof ik ook Theo

Tromp (waar tref je die niet) die met een eigen groep al een aantal dagen onderweg was om te wandelen in Italië, Oostenrijk, Tsjechië en Duitsland.

Na de wandeling en het diner op Zondag vertrokken we om 8 uur 's avonds weer met de bus terug naar Nederland en kwamen de volgende ochtend (toch wel redelijk uitgeput) weer in Nederland aan.

Al met al waren het mooie en zeer gezellige wandeldagen. Erg mooie routes, goed weer, een zeer goed hotel en een goede reisorganisatie – die nog een prijs kreeg omdat ze met de grootste groep Nederlanders aan de start waren verschenen.

-Theo Klanke-
Vlissingen

BONDIG

KNBLO vergroot afzetmarkt

Sinds het uit elkaar gaan van de wandelsportbonden KNBLO-NL en NWB verschijnen twee aparte versies van het Landelijk Wandel Programma.

De scheiding der geesten heeft de weg vrijgemaakt voor verdere 'vermarkting' van het LWP. Voor het eerst in 38 jaar werkt de KNBLO daartoe samen met een commerciële uitgever (Arko Sports Media). De editie 2007 is uitgebracht in een record-oplage van 50.000 stuks. Het boekje wordt nu ook te koop aangeboden via 250 winkels, en wel tegen een adviesprijs (€5,95) die zowat het dubbele is van vorig jaar. Daar staan circa 50 pagina's met nuttige informatie voor de wandelaar tegenover. Voor KNBLO-leden (dus ook OLAT-leden) is het LWP 2007 gratis.

De bond gaat daarnaast een gratis nieuwsbrief opzetten voor alle bezitters van het LWP 2007. Per e-mail worden zij op de hoogte gesteld van programmawijzigingen. Voor deze service kan men zich aanmelden via de website www.wandel.nl

UIT DE MEDIA

Geen plaats voor Nordic walkers

Bij de vierde editie van de Egmondse wandelmarathon zijn Nordic walkers niet welkom. De organisatie heeft dit besluit genomen na een enquête onder wandelaars. Het bleek dat de stokkenlopers nogal eens de schenen aantikken van lopers achter hen. Wie flink zwaait met z'n stokken heeft een actieradius van wel anderhalve meter. En het is toch al flink dringen op de duinpaadjes, want er worden in januari zo'n 13.000 wandelaars verwacht. Ook andere grote wandelevenementen, zoals de Nijmeegse Vierdaagse en de nationale Bloesemtocht van het Rode Kruis, weren Nordic walkers van hun parkoers. Niet alleen omdat ze te veel ruimte innemen, maar ook omdat hun tempo hoger ligt dan van de rest, verklaart een woordvoerder van de KNBLO desgevraagd.

Een Egmondse instructeur reageert heel verbaasd op het stokkenverbod. "Laat de Nordic walkers drie kwartier eerder vertrekken en het probleem is opgelost", zegt hij.

Bron: Noordhollands Dagblad, 16 okt.

Wandelen in het Grenspark

Ditmaal kozen we voor een pad rond Venlo, Roermond en Brügger in het grensgebied met Duitsland. De drie rivieren Maas, Swalm en Nette komen uitgebreid in het pad voor. Op een mooie dag in augustus 2005 vertrokken Martin en ik vroeg met de trein uit Aalten op weg naar Venlo.

Dinsdag 16 augustus. Onze dagetappe liep bijna geheel langs de Maas en was prachtig. Goed te volgen en goed gemarkeerd. De Maas is een echte regenvier die afhankelijk is van de neerslag in het stroomgebied. Om de rivier beter bevaarbaar te maken zijn stuwen en schutsluizen aangelegd. Jaarlijks varen er 50.000 schepen over de Maas.

Bij Swalmen mondt het riviertje de Swalm in de Maas uit. Wij wandelden verder naar Roermond langs de Maas. Onderweg kwamen we langs een botanische tuin en ook enkele boomgaarden. We namen op tijd onze pauzes en natuurlijk koffie met een echte Limburgse vlaai op een terrasje. Het was een mooie eerste etappe van 38 km. De thuisreis verliep voorspoedig en zo hadden wij weer een fijne wandeldag gehad.

Enkele maanden later gaan we weer verder met het pad. Deze keer wandelen we drie dagen achtereen. Het is inmiddels **1 maart 2006** als we 's middags vertrekken met de trein uit Aalten naar Swalmen. We komen om 4 uur aan en beginnen met de wandeling naar ons overnachtingadres, acht kilometer verderop.

Vandaag een korte dag omdat het niet anders kan met de overnachting. We lopen dwars door het dorp Swalmen en na de rivier de Swalm komen we in het buitengebied. We wandelen langs Hillenraedt, een imposant kasteel. Verder gaat de wandeling door de bossen. We passeren grenspaal 411 en vervolgen de zandweg onder langs het plateau. Wanneer we bij een drukke asfaltweg komen gaat het pad rechtdoor, maar wij gaan rechtsaf richting het hotel waar we de nacht doorbrengen.

Na een heerlijk ontbijt gaan we vroeg op pad, want vandaag hebben we een lange dag: circa 38 km volgens het routeboekje. Uiteindelijk zouden we uitkomen op 45 km. Elke bladzijde was telkens 1 km te lang en op één pagina werden de kilo-

meters niet vermeld. Zo kwamen wij aan de onbedoelde kilometers!

De route is erg mooi en afwisselend. Het weer is goed: koud maar droog met zelfs de zon. Hier en daar ligt nog wat sneeuw, wat de natuur ook weer extra mooi maakt. We wandelen terug naar de plek waar we de drukke verkeersweg moeten oversteken en vervolgen onze weg door het bos.

Bij grenspaal 409 volgen wij de Duitse grensweg. Er zijn verschillende knooppunten in dit pad. Het pad is beschreven volgens een kleine driehoek in een grote driehoek. Vandaar dat er steeds knooppunten zijn waar je alle kanten op kunt. Wij gaan niet naar Herkenbosch, maar wandelen door het natuurgebied de Meinweg.

Hier leven nog adders en hagedissen, maar die zien wij niet, want het is maart. Op een warme zomerse dag heb je meer kans. We kruisen regelmatig de IJzeren Rijn, een oude spoorlijn van Antwerpen naar Düsseldorf die sinds de Tweede Wereldoorlog niet meer in gebruik is.

Via Elmpt wandelen wij naar Brügger. Wij blijven nu voortdurend in Duitsland wandelen.

Bij Brügger verlaten wij de rivier de

Swalm en al wandelend langs dorpen en door bos en hei komen we in het gebied van de rivier de Nette. Op ons pad zien wij de zeldzame putter, een prachtig gekleurd vogeltje met een rood kopje, gele vleugelstrepen en zwart-wit aan de staart.

Wij wandelen vele kilometers langs de Nette, tot we aankomen bij restaurant Leuther Mühle in Leuth waar ons eindpunt van deze dag is. De 300 jaar oude Leuther Mühle is een gecombineerde koren-oliemolen, die is omgebouwd tot een mooi hotel-restaurant. Hier gaan wij overnachten. Het tandrad is te zien in de eetzaal te zien en draait ook, dat is wel leuk.

De volgende dag – de laatste alweer. Vandaag niet zoveel kilometers als gisteren. Hoewel het toch weer 29 km zou worden.

We waren vroeg naar bed gegaan en zijn nu lekker uitgerust. Het ontbijt is heerlijk met heel veel vers fruit en sappen waar we veel van namen. Om 8 uur gaan we weer op weg voor de laatste etappe. Leuther Mühle ligt aan de route dus we pakken gewoon de draad weer op.

Bij het volgende knooppunt wandelen wij het rondje om de Krickenbeckerseen. Het 'Schloss Krickenbeck' ligt verscholen achter de bomen. We wandelen tussen de meren door en verder door het bos, tot we weer op het knoop-

punt uitkomen. Dan de laatste kilometers naar Venlo waar we het spoor even bijster raken omdat we een markering over het hoofd zagen. Dat was bij een militair terrein, waar grote borden staan met daarop GEVAARLIJK TERREIN.

Na enig zoeken komen we weer op de goede weg. Voorbij het zweefvliegtuigterrein gaat het ook niet goed, het is allemaal wat onduidelijk. We moesten het pad dwars over de hei nemen, maar er zijn meerdere paden en wij nemen net de verkeerde! Uiteindelijk komen we bij de drukke Klagenfurtlaan weer goed uit en wandelen zo Venlo binnen, waar we via parken naar het station worden geleid. We hebben nog vier minuten om met de trein van half twee mee te reizen en dat lukt.

Het is een mooie route met verschillende landschappen. We kijken terug op mooie dagen, en de paraplu is niet open geweest! Het weer was wel koud, maar droog. Ook had het 's nachts wat gesneeuwd zodat het landschap er prachtig wit bij lag. Echte winterse wandelingen.

Enkele weken later, op **zondag 23 april** vervolgen wij het pad. We reizen met de trein naar Roermond, komen om 11 uur aan en beginnen dan met de tocht. Het is droog weer vandaag.

Vanuit het NS-station wandelen we richting de Maas en komen langs allerlei bezienswaardigheden, ook langs de St Jacob, een doorgangplaats van het Maas-Swalm-Nette-pad en de pelgrimstocht naar Santiago de Compostella.

We wandelen verder langs de Maas naar Merum en in de volgende plaats nemen we eerst een pauze. We kijken uit over de Maas in Linne. Daar verlaten wij ook de Maas en gaan meer landinwaarts. Even later hebben we uitzicht over een weiland met koeien en veel gele paardebloemen. De boer zal het niet fijn vinden, maar wij vinden het prachtig zo'n groen en gele wei! Ik maak een

foto voor ons plakboek en we wandelen dan verder langs de bosrand.

Aan de andere kant van de bosrand een groen weiland met veel rood- en zwartbonte koeien. Tot aan St. Odiliënberg blijft het een heuvelachtig bosgebied. Hier is voor ons het einde van deze dag: 24 km was het vandaag, een mooie afstand.

We overnachten in een gelegenheid van Bed and Breakfast. Een goed adres, waar we ook een warme maaltijd kunnen bestellen. Dat hebben we maar gedaan want het was zondag, en St. Odiliënberg is maar een klein dorp.

Vandaag rest ons circa 33 km, maar het zou een lange dag worden van 43 km. De kilometers in het gidsje komen niet overeen met de kilometers die in het routeschema vermeld worden.

Na het ontbijt en het afscheid van de familie gaan we weer op pad. We wandelen in een open landschap langs ruïnes, landhuizen en molens tot Herkenbosch en komen dan opnieuw in de Meinweg en het Birgeler Wald.

We zien nu een ander gedeelte van het natuurgebied, dat zo overloopt in het Duitse Birgeler Wald. Tot dan toe gaat alles goed, maar bij Haus Wildenrath gaat het verkeerd. De markering is er wel, maar die klopt niet, ook de beschrijving is moeilijk te volgen en zo lopen wij dus menig rondje tot we weer uitkomen op dezelfde plek waar het speenkruid zo mooi bloeide!

We lopen weer terug om alles nog eens goed te bekijken maar uiteindelijk besluiten we om het laatste stukje langs de grote weg naar Wassenberg te lopen. Daar is het eindpunt van deze lange dag. Al gauw vinden we ons logeeradres en ook de route voor de andere dag kunnen we gelukkig weer snel oppakken. Het is een goed adres en de warme hap in een restaurant even verderop smaakt ook prima.

Om 8 uur vertrekken wij voor de volgende etappe naar Brüggen. We wandelen Wassenberg uit richting Myhl door een landelijk gebied verder naar Wegberg.

Daar nemen we pauze in een Konditorei waar we koffie met koek nemen. Goed voor nieuwe energie, omdat we ook deze dag weer meer kilometers moeten lopen dan het routeboekje aangeeft!

We lopen dwars door het stadje en vervolgen onze weg. We maken een prachtige tocht door het zompige dal van

wat hier de Schwalm heet. De route gaat van Wegberg tot Brüggen bijna onafgebroken door een groene gang van broekbossen. In de lage gedeeltes van het stroomgebied van de Schwalm ziet het af en toe geel van de dotterbloemen en niet te vergeten het speenkruid. Ook de bosanemoon laat zich niet onbetuigd. Al is het dan nog geen Pinksteren, de pinksterbloemen bloeien ook volop.

We wandelen verder langs de Schwalm. Van bron tot monding is het riviertje 45 km lang en het stroomt door het hart van het Grenspark. Er staan veel watermolens langs de Schwalm. Vroeger werden die gebruikt voor opwekking van energie. Nu zijn de overgebleven watermolens omgebouwd tot restaurants.

Onder het gezang van de vele vogels vervolgen wij onze weg. Ook de oranjepip heeft lentekriebels en fladdert vrolijk voor ons uit. Het was een zonnige lentedag waar we volop van genoten. Na een mooie wandeldag komen we aan in Brüggen; 35,7 km stond er op de stappenteller van Martin! De vorige keer liepen wij door Brüggen heen, nu is hier ons eindpunt van deze dag en overnachten wij er in een hotel. Maar eerst nemen we nog een lekker ijsje op een terras.

Na een goed verblijf in het hotel gaan we vroeg op pad voor het laatste gedeelte van onze tocht. Het is niet zo'n mooie dag als gisteren want het miezert een beetje.

We wandelen overwegend langs de Schwalm maar af en toe ook over de hei en door het bos. Er staat daar ook een uitkijktoren vanwaar je een mooi uitzicht hebt over de jeneverbesheide.

Hoe dichter wij bij Swalmen komen, hoe harder het begint te regenen. Dat is dan weer jammer, want je versnelt je pas om maar zo snel mogelijk aan te komen. Gelukkig is het vandaag maar ongeveer 20 km en arriveren we om 12 uur bij het NS-station.

Onderweg naar huis komen we samen tot de conclusie dat we weer een mooi pad hebben afgerond. Martin had het weer goed uitgezocht wat betreft de etappes en de overnachtingen.

Altijd weer een hele klus. Hij het uitzoeken van de wandeletappes en ik het verslag.

-Willemien Hietland-
tekst en foto's

Joop Reichenfeld had het lef en liep de Afrikaweg!

Een sponsorwandeltocht door Drenthe in de vorm van Afrika (1)

Door het wandelen met mijn GPS had ik al langer het idee om een figuur in een bepaalde vorm te gaan lopen, maar ik kon nog niet bedenken wat voor vorm. Toen kwam ik een stukje tegen in het wandelblad 'Te Voet' over de Afrikaweg. Meer informatie vond ik al gauw op internet. Het bleek een sponsorwandeltocht door Drenthe in de vorm van Afrika voor een project van de Andreas Manna Stichting. Een kleine stichting uit Hogeveen, die kinderen in Afrika helpt, met name uit Kenia en Ghana. De opbrengst hiervan gaat naar een nachtopvang van straatkinderen uit de havenstad Jakoradi in Ghana. Door allerlei drukke bezigheden ging ik vrij laat op zoek naar sponsors. Zodoende heb ik alleen mensen per e-mail benaderd. Ik kreeg weinig reacties, maar wel mooie bedragen!

Donderdag 19 oktober gaan we op weg naar Drenthe, Onne en Bart via Zwolle. Onne bezoekt Legoworld en Bart gaat nog even voorwandelen (van Kampen naar Zwolle langs de IJssel net als drie jaar geleden, maar dan andersom en zonder mij). Dirk en ik gaan met de auto naar het Hunehuis op de Havelterberg. Als we er bijna zijn struikelen we bijna over twee hunebedden. Na het 'inchecken' haal ik Bart en Onne af van het station in Steenwijk. We slapen er twee nachtjes en gebruiken de dag om te lezen, 'Kolonisten van Catan' te spelen, te wandelen (10 km) en boodschappen te doen in het naburige dorp Havelte.

Zaterdag 21 oktober: Hogeveen -> Diever (Angola -> Liberia)

Voor zeven uur worden we al wakker om op tijd in Hogeveen te starten. Dirk loopt niet mee, hij gaat per trein naar huis. In het donker fietst hij over de hei om het station van Steenwijk te vinden.

In het gemeentehuis melden we ons aan; we kunnen nog ontbijten. Er staat een schaaktoernooi gepland, de borden staan al klaar, maar wij hebben andere plannen. De start gaat gepaard met ballonnen oplaten en djembé.

Veel voor deze wandelzevendagse

is gesponsord, zelfs de helium in de ballonnen, de ballonnen zelf, de bus, brandstof, enz. enz.

Onne zeurt al maanden of ik een boek gelezen heb, dan kan ik daar over vertellen. Meestal vertelt hijzelf over al zijn hobby's (vooral lego en computerspelletjes). Het eerste stuk vertel ik dan eindelijk over het boek dat ik net uit heb. Dit duurt zo'n 4 km. Ik vergeet bijna te genieten van het landschap. Zo staan we al snel bij de eerste koffiestop.

De 'crew' draagt zwarte t-shirts met het logo van de Afrikaweg. Op de Kraloërheide (struik(el)heide) komt de zon door. Het wordt nog zweten, net een echte savanne. We komen een kudde wandelaars tegen, die door verkeerd te lopen een stukje hebben afgesneden.

Op deze savanne zou je zo een kudde olifanten verwachten. Toevallig lopen we even verder langs een Robinia plantage (inlands hout), waar we ook ons geld in hebben geïnvesteerd. Na lange rechte stukken door open vlaktes ko-

men we bij de tweede rust; soep met ballen. Helaas, wij eten alleen vegetarisch.

In het bos zien we veel verschillende soorten paddestoelen, o.a. de vliegenzwam: rood met witte stippen. Bij de radiotelescoop Dwingeloo worden we gesommeerd middels een bord om de mobiele telefoons af te zetten. Mijn GPS blijft gewoon aan! Na een stukje onduidelijke routebeschrijving (na een kleine kilometer...) volgen een aantal wandelaars ons. Gelukkig hebben we al snel het juiste pad gevonden en komen we langs een veld vol afrikaantjes; deze delen we uit. Ik had nog het idee om afrikaantjeszaad mee te nemen om langs de hele Afrikaweg uit te strooien, zodat volgend jaar de hele Afrikaweg oranje gemarkeerd is, maar heb het toch maar niet gedaan!

We verlaten Hogeveen, om pas na een week weer terug te keren.

Vlak voor Diever lopen we een stukje op met een Drenthepad-wandelaar. Het kost ons enige moeite om uit te leggen, dat wij de Afrikaweg lopen.

Het eindpunt van de routes is meestal een kerk of een gebouw dat bij de kerk hoort. In Diever is het de Kruiskerk. De GPS wijst 27,8 km aan.

Hier neem ik afscheid van Bart en Onne. Zij worden per auto naar Hogeveen gebracht. Daar gaan zij verder met eigen auto, na eerst Dirk's fiets in Steenwijk opgehaald te hebben. Voor mij is het wachten naar welk gastgezin

we mogen. Met Marianna, die vandaag doorloopt ondanks een griepvirus, kom ik bij het Bed & Breakfast-huis van Anne Oenega terecht. We hebben de hele bovenverdieping tot onze beschikking met badkamer, televisiekamer en een kamer met twee bedden. Anne wandelt de volgende dag ook mee.

Voor de zekerheid had ik extra schoenen meegenomen, deze loop ik de eerste dag in. Het zijn niet echt wandelschoenen, want ik voel elke eikel onder mijn voetzolen en dat zijn er heel veel dit jaar. Daarom koop ik aan het eind van de tocht zooltjes bij de buurman (schoenwinkel) van ons slaapadres en kan daarna heerlijk douchen.

In de Kruiskerk staat een heel stampottenbuffet voor ons klaar. Ik krijg een eigen pannetje met (vegetarische) boerenkool (voor de eerste keer nog wel lekker). Ondertussen worden met een beamer foto's getoond van de eerste dag en een filmpje van de Andreas Manna Stichting.

Het avondprogramma in het Dingspilhuis bestaat uit een Afrika-markt met speelgoed en muziek maken, Afrikaanse dans en het verhaal van de spin Anansi. Na een introductieworkshop Afrikaanse dans (alvast de warming up voor de volgende dag of cooling down van de eerste dag) vroeg weer terug naar het gastadres. Onderweg pik ik Marianna op die de weg kwijt is in Diever. Even een paar uurtjes op de bank hangen, t.v. kijken en dan een heerlijk bed.

Zondag 22 oktober: Diever -> Oosterwolde (Liberia -> Marocco)

Na een uitgebreid ontbijt met Anne (lekker kletsen), wandel ik het eerste stuk alleen. Wat is dat heerlijk, dit had ik al een tijd niet gedaan. Wel veel met Onne en/of Bart opgetrokken of bezig met een route uit te zetten voor WSV-Groot Gestel. Het is lekker rustig in Diever en omstreken, af en toe komt er een fietser langs, de paarden staan in de wei, en ik loop over klinkerwegen. Op een gegeven moment haal ik de jongste

deelnemer (9 jaar) en zijn vader in. Bij de eerste koffiestop, bij een Schaapskooi, zit Marianna al aan de koffie. Zij kwam deze etappe met de auto. Zo was er voor iedereen de mogelijkheid om ook kortere etappes te lopen. We komen door het Nationale Park Drents Friese Wold.

Hierna werd in de routebeschrijving al gewaarschuwd voor de hond Sarah en dat was geen grapje. Doodsbang loop ik verder met een agressief blaffende herder achter me aan. Later een ruiterspad, uitkijken voor tegemoetkomende paarden. Ik hoor geluiden achter me en denk dat er nog een paard komt, maar het waren Bas en Jan van de Vrijbuiters, die 'langsstuiven'.

Alle deelnemende wandelaars hadden een eigen manier om sponsors te zoeken. Marianna ging de buurt langs en leerde die meteen beter kennen. De wandelaars van WSV de Vrijbuiters gingen in eerste instantie alleen om te wandelen en zijn de laatste twee dagen al (mobiel) bellend sponsors (vooral bedrijven) aan het werven. Jorrick heeft last van zijn knieën, en als hij niet aan het wandelen is probeert hij te sponsoren. Jaap uit Zuidlaren heeft meer dan € 1000,- bij elkaar gesprokkeld met

hele lijsten. Onderweg spreekt hij bijna iedereen aan: „Weet u dat u aan de Afrikaweg woont?” Tijd voor een bakkie soep (met ballen) en een rustpauze. Hierna lopen we met z'n zessen verder Anne, Janine (haar vriendin) en nog 3 mannen, gezellig over van alles en nog wat kletsend, en hierdoor niet goed oplettend lopen we een stukje verkeerd. We blijven gewoon de rode paaltjes volgen i.p.v. naar de Peperstraat. Toch komen we weer op de route, voor de laatste koffiestop en het eindpunt. We hebben 27,3 km gelopen.

Het eindpunt is de Dorpskerk en Hooge Eschkerk te Osterwolde of Easterwâlde, zoals de Friezen zeggen, en dan maar wachten tot iedereen is gearriveerd en de kerkdienst (die we via de speakers kunnen volgen) afgelopen is....

Ergens zijn we de grens Drenthe/Friesland gepasseerd, maar dat heb ik pas bij het avondeten door. We mogen slapen in Fochteloo, maar eerst gaan we met de boerin, mevrouw Poortinga, mee naar Donkerbroek, alwaar Kitty, Flora en ik kunnen douchen en eten. Het is net 'boer zoekt vrouw', maar dan live! Kleinzoon Klaas (3 jaar) blijft gedurende ons gehele verblijf bij 't boerengezin, zelfs tijdens het avondeten en het slapen. Eigenlijk was hij met overall aan klaar om de koeien te gaan melken. Dat doet opa (de boer) dan maar alleen. Hij krijgt niet eens belangstelling van ons, waarschijnlijk zijn we te moe van het wandelen. De boerin kookt speciaal voor ons soep, aardappelen, vlees en groente en vla toe. Zelf eten ze brood. Na het eten weer terug naar Oosterwolde voor het avondprogramma

Na een inleiding (het is vooral lef hebben om zo'n actie als de Afrikaweg op touw te zetten) volgt een optreden van het bandje Purple. Ook Rikkert Zuiderveld was er, en die kwam op in een regenton, net als Diogenes, de eerste professionele dakloze. In de pauze wordt weer het filmpje getoond van de Andreas Manna Stichting. Het is zo gewoon om zelf een dak boven je hoofd te hebben, hoe zit dat in Ghana? In de

havenstad Jakoradi leven al meer dan 5000 kinderen op straat. Na half elf rijd ik mee met het gastgezin naar de kampeerboerderij.

Maandag 23 oktober: Oosterwolde -> Rolde (Marocco -> Nijldelta)

Bij het ontbijt merk ik pas dat ik bij een geitenmeierij in Fochteloo heb 'geslapen' (op een doorbuigbed naast het trapgat, waar iedereen langs moet voor een toiletbezoek). Met de camper van de Vrijbuiters uit Wijk en Aalburg komen we weer bij de start in Oosterwolde. Even later lopen we weer langs Fochteloo.

Het eerste stukje met Jaap uit Zuidlaren, hierna door met Henny en Adrie uit Wijk en Aalburg in een behoorlijk tempo. Dochter Anne (16 jaar) is omgepraat en wandelt deze (langste) etappe ook mee. We lopen veel over fietspaden door het Fochtloërveen. Modderpaden (dus natte schoenen) zijn ook in het parcours opgenomen.

Op een gegeven moment komen we toch weer in Drenthe en lopen onder Assen door. We passeren het terrein van de TT van Assen (Bas zag hier nog een ree, wel hoorden wij schoten op het schietoefenterrein, hopelijk is de ree nog in leven). Na heel wat lange rechte wegen komen we dan toch in de gemeente Aa en Hunze en in Rolde. Meteen voeten-

zalf kopen; die ben ik vergeten mee te nemen. Even gaan we bijna weer richting Assen, dankzij verkeerde routebeschrijving, maar uiteindelijk komen we na 37,5 km toch bij het eindpunt op camping de Weyert aan.

Even uitpuffen, douchen en dan je matje uitrollen in de tent. Met blote voeten door het vochtige gras. In de kantine kunnen we dineren: soep, friet met boerenomelet en een toetje. In het Dagblad van het Noorden staat die dag een artikel over de Afrikaweg met een grote foto met ballonnen. Ik bel even naar huis en heb er toch nog twee sponsors bij (via de mail). Om acht uur al in de slaapzak gaan liggen vind ik wat vroeg, daarom volg ik het avondprogramma in zaal Hofsteenge te Rolde: het Shantykoor uit Spier, begeleid door 3 accordeons, saxofoon en drum. De entree kost € 5,-. En na een korte inleiding over de Afrikaweg, de stichting en het project waar we dit voor doen, barst het koor los: „Meisje ik ben een zeeman, hoor je het ruisen der golven, Batavia, ben je mijlenver op zee, zeeman,” kortom: zeemansliederen.

Mijn vader was een zeeman, maar ik zou uit mezelf nooit naar zo'n avond gaan, hoewel ik me deze avond kostelijk heb geamuseerd. Ook word ik even herinnerd aan de accordeonlessen van vroeger. Wilma maakt veel foto's, net als tijdens de hele tocht en belt naar huis om Henk mee te laten 'genieten'. In tegenstelling tot het avondprogramma van de vorige dagen was er zeer weinig publiek, slechts wat vrijwilligers van de Afrikaweg, de vrouwen van het koor en 4 wandelaars. Kitty dient nog een verzoeknummer in: de Zuiderzeeballade, maar het lange wachten wordt niet beloond.

In de pauze koop ik bij het 'winkelkje' van de stichting een mooi beeld en een briefopener.

Tijdens het wandelen gaan de gesprekken over diverse onderwerpen; bij het eten meestal over recepten en 's avonds bij het Shantykoor gaat het opeens over het geloof.

We worden teruggebracht naar de camping met verwarmd toiletgebouw.

's Nachts regent het veel, ik slaap weinig en er is een beetje lekkage in het 'bagageruim'. Anneke, die met mij in de 'cabine' ligt neemt halverwege de nacht maar een slaappil, die kon de volgende dag de eerste etappe nog slaapwandelend afleggen.

Dinsdag 24 oktober: Rolde -> Odoorn (Egypte -> Ethiopië)

We krijgen een luxe ontbijt met bediening. Zelfs de tenten worden voor ons afgebroken. De vaste wandelaars worden aangevuld met 'verse' mannen, waarvan er twee meteen doorlopen naar Coevorden (de volgende etappe). Totaal lopen er zo'n 65 wandelaars mee deze week, gemiddeld zo'n 30 per dag. Mijn GPS registreert de hele route en de gelopen kilometers Al lopend zie ik dat de batterij bijna op is en dan bedenk ik opeens dat ik mijn batterijoplader op de camping heb laten staan. Snel bel ik de organisatie en zo nemen de Vrijbuiters, die nog bij hun camper zijn, hem voor me mee.

In mijn linkerkzak een fototoestel, in de rechter een miniblokje met pen, paraplu en routebeschrijving, op de rug mijn rugzak met daarin de GPS, gevuld met waterfles, cola-light blikjes en proviand, zo loop ik door het Drentse land. Het is vandaag een bewolkte grijze dag met af en toe regen, maar met de paraplu is het heerlijk wandelweer.

De routebeschrijving is niet altijd even duidelijk. Er staan soms wat overbodige dingen in, waardoor je (zeker als je alleen loopt) gaat twijfelen. Bij een lang stuk door een bos krijg ik de organisatie niet aan de telefoon en ik ben blij als Douwe van de crew me tegemoet

CONSTANT AAN DE WANDEL

De Muiderslot tocht

Op zaterdag 7 oktober 2006 organiseerde WS'78 haar wandeltocht vanuit de kantine van VV SDO te Bussum. De start was om 8.50 uur. Al gauw wandelden we over de Bussummer Heide tot aan de ecobrug, die we overstaken. We kwamen uit op het Spanderswoud.

Na het verlaten ervan via de Nieuwe 's-Gravelandseweg richting station Naarden-Bussum, dat we passeerden en via Naarden naar de boerderij van Natuurmonumenten aan de Meerkade te Naarden, waar de soeppost was. Na de verzorging door het natuurgebied Naardermeer met aan de ene kant het polderlandschap met kleine boerderijen en aan de andere kant het bos langs het meer. We passeerden 'De Machine' (oud stoomgemaal met op zolder een observatiepost van de Natuurmonumenten). Inmiddels naderden we het stadje Muiden, waar de rust was in de kantine van de Sportclub Muiden. We zetten de tocht voort door het stadje, langs grachten en diverse pittoreske huizen.

Na het Muiderslot volgden we het Zuiderzeepad met vele hekjes richting Muiderberg. Na de dijk via het asfaltpad langs het strand. Na het strand langs parken van Muiderberg, waar de koffie/theepost was. Na de verzorging langs de Hollandse Brug en vervolgens een nieuw aangelegd pad langs de golfbaan in het Naarderbos en dan langs fiets- en voetpaden naar het parkeerterrein van het zwembad De Lunet, waar de fruitpost was. Na de fruitpost langs enkele parken in het Brediuskwartier en Bussumse woonwijk naar de finish.

Het was redelijk wandelweer met enkele buien er tussendoor. Het was een mooie wandeltocht. Er gingen van start 344 wandelaars.

De Kampina tocht

Op zaterdag 21 oktober 2006 organiseerde WS'78 haar wandeltocht vanuit café-zaal 't Oude Nest' te Oisterwijk. Er werd reeds om 8.45 uur gestart. De route ging bijna voor 100% over terrein dat al sinds 1929 grotendeels eigendom is van Natuurmonumenten. Via een klein park met in het midden een wa-

terpartij en muziektent verlieten we de bebouwde kom van Oisterwijk en begonnen aan een prachtige route langs achtereenvolgens een lang uitgestrekt ven met de naam Esscheven en daarna langs het Staalbergven.

Niet lang daarna bereikten we de Kampina, een zeer uitgestrekt natuurgebied met heide, bos en ontzettend veel vennen, de meeste in het noordelijke gedeelte. Centraal ligt de grote Kampinasche Heide en daarnaast liggen de uitgestrekte, aangeplante dennenbossen. Door het gebied stroomt aan de westzijde de Rosep en aan de oostzijde de Beerze. We kregen te maken met beide beekjes die meanderend hun weg zochten naar lagere oorden.

Het bos op de 'Belversche Bergen' en het aan de voet daarvan liggende Belversven is ronduit drassig. Daarna volgden we enkele kilometers de zandpaden over de hei met uitzicht op het Brandven, de Kromvennen en het Zandbergsvan. Inmiddels naderden we een woning aan de Roond te Boxtel, waar de soeppost was. Het tweede kwart van de route ging in zuidelijke richting. Opnieuw langs enkele vennen maar ditmaal van klaphek naar klaphek. We volgden het beekje de Beerze enkele kilometers stroomopwaarts. Daarna betraden we het Banisveld, dat door Natuurmonumenten aangekocht is.

Op de Beverdonkse Dijk kwamen we aan in 'Het Dal van de Beerze'. Inmiddels naderden we Spoordonk (gemeente Oirschot), waar in 'De Merode' de herca-rust was. Na de pauze weer langs de Beerze, maar dan stroomafwaarts in noordelijke richting en toen via heidevelden naar Boxtel, waar bij dezelfde woning ook de koffie/theepost was.

We zetten de tocht voort door het beboste deel van de Kampina. Het voerde ons langs het langgerekte Groothuisven en weer door bossen naar Oisterwijk, waar bij een woning de fruitpost was. Vervolgens via een bospad en enkele rustige straten naar de finish. Het was een mooie wandeltocht.

Het was goed wandelweer. Er gingen van start 422 wandelaars.

Ondergetekende werd na afloop van de tocht door het bestuur gehuldigd vanwege zijn 11.000 WS-kilometers.

-Constant Dedel-

loopt. Hierna bereik ik al gauw de koffiestop onder de eiken. Vlak ervoor kreeg iemand nog een eikel midden in zijn koffie. Met Anneke, Jaap en Nelly loop ik door naar de soepstop. We zien een reeënspoor en al speurend naar een ree stapt Anneke pardoes midden in een plas. Jaap blijft zelfs onderweg sponsors zoeken bij mensen die logeren bij hun tante in (Marokko) de Kiel. Anneke uit Amsterdam laat zich verder vervoeren, zij stopt met zere voeten. Gedrieën lopen we verder, alle aardappelen negerend.

Bij het Schapenpark Odoorn is de boswachter van SBB zijn schapen aan het tellen. In het bos ligt een gigantische houtstapel. Net als we door een groot beukenbos lopen begint het te hozen. Een prachtig concert. Samen met Nelly onder mijn paraplu - ze verloor haar regenkapje dat later weer teruggevonden wordt - bereiken we de Boshof in Odoorn. Er staat 31 km op mijn GPS. Tijd voor een kopje thee.

Mijn sokken en schoenen zijn doorweekt, voornamelijk door de natte graspaden. Iemand van de crew neemt me mee naar Schutrups in Exloo voor nieuwe schoenen. Eerder die dag heeft Rita (al enige dagen last van blaren) er nieuwe schoenen gekocht. De laatste twee etappes loopt ze te stralen op haar aanwinst. Dat wil ik ook. Meteen proberen we of ze ons willen sponsoren, maar het is veel te druk in de winkel en we krijgen de baas niet te pakken.

In Odoorn hebben kerkenraadsleden van de NH kerk gekookt. Ik heb keus uit nasi of boerenkoolstamp uit mijn eigen pannetje. Ik schep twee grote borden vol.

Na een kopje thee - we hoeven niet eens de afwas te doen - naar een sportzaal, alwaar ik eindelijk kan gaan douchen en waar we met z'n zevenen kunnen overnachten op gymmatten. De organisatie had gerekend op zo'n 50 overnachters. Om 21.00 uur ligt iedereen al in zijn slaapzak.

-wordt vervolgd-

De vallei van de Hoëgne

De laatste clubreis van dit jaar was weer eens erg goed bezet. Vanaf Sint-Oedenrode vertrokken op zaterdagmorgen 28 oktober 's morgens om 07.00 uur twee bussen van de Firma van Hoof. Die met Frans van den Oever als chauffeur reed via Veghel in oostelijke richting naar de bestemming. Aan het stuur van de andere bus zat Jan van Gorcum, die ons via Son, Eindhoven en Nederweert naar de startlocatie in Hockai bracht. In Eindhoven stapten veel gasten op die de reis voor de eerste keer meemaakten.

Na aankomst in het plaatsje Hockai krijgen we een routebeschrijving van Theo Bouwman, die samen met Jan Hendriks de honneurs voor deze Ardennen wandeling waarneemt. Het cafeetje voor het drankje en het plasje is aan de krappe kant en daarom gaa we maar meteen op stap.

Jan brengt ons 'als groepje' naar de overzijde van de straat en wijst het smalle pad aan dat we een kilometer of zo moeten volgen om op de gemarkeerde route te komen. Ik herinner me dit traject nog van vorig najaar toen we daar ronddoelden tijdens een speciaal wandelweekend vanuit Longfaye.

We volgen een paadje dat uiteindelijk uitkomt bij een brug en vervolgens overgaat in een ruime geasfalteerde weg, die ons met een bocht bij een ander bruggetje brengt waar de eigenlijke route begint. Voor ons Hollanders ligt de naam van dat bruggetje nogal moeilijk: Pont du Centenaire. Bij zo'n naam denk je al vlug aan de laatste eeuwwisseling, maar daarvoor ziet die betonplaat er toch een beetje te vervallen uit. Blijkt 'het ding' in 1930 te zijn gebouwd ter gelegenheid van de viering van het eeuwfeest van 100 jaar onafhankelijkheid van de Nederlanden.

We gaan onder een houten boogpoortje door dat met een schild aangeeft dat we de 'Val de la Hoëgne' zijn binnen gestapt. Al vlug kom ik erachter dat het regenbuitje dat zojuist onze wandeling zegende het pad, dat vlak langs het riviertje loopt, geen goed heeft gedaan. Het is er spekglad, maar dat is nog niet het ergste. Boomwortels en oneffenheden houden nu eenmaal geen rekening met de wandelaar. Daar waar geen enkele mogelijkheid meer is om droogvoets of op een andere manier voorwaarts te komen zorgen knuppelpaadjes of -bruggetjes voor een alternatief. Soms moeten we zelfs even tegen de helling op om een obstakel te passeren. Hoewel ik 'in de bergen' altijd met

een Leki-stok wandel is het prettig te merken dat er af en toe een extra ruggeleuning wordt gegeven. Het riviertje stroomt met een behoorlijke kracht en de keien en halve rotsformaties die door de eeuwen heen in de stroom terecht zijn gekomen worden door het water zonder moeite omzeild. Ons lukt het ook, maar iets moeilijker!

Op een gegeven moment moeten we naar de overkant. Geen probleem: via een hangbrug lukt dat prima. We volgen de rivier nu aan de andere oever en maken een bocht naar links. Moeten ook nog even naar de overkant, maar dan komt er ook definitief een einde

aan een van de mooiste trajecten langs een sprookjesparkoers, dat met evenveel recht een survivaltraject genoemd kan worden.

Bij de 'brug van Belleheid' is een knus cafeetje, dat op deze zaterdagmorgen al geopend is. We maken van die gelegenheid gebruik en deze kastelein heeft geen gebrek aan personeel. Na een kwartiertje gaat de wandeling verder, nu echter zonder riviertje. Aan het begin is er echter wel een heuveltje, waar we tegenop mogen. Regelmatig komen we ook in contact met mountainbikers of hardlopers die met de een of andere trektocht bezig zijn. Ook hier gaat het samenspel tussen wandelaars en andere recreanten op een perfecte manier zijn eigen gang!

Uiteindelijk komen we aan een bosrand waar zich een glooiend panorama uitstrekt. Wij worden nog even het bos

ingestuurd. Op een gegeven moment moeten we uitwijken voor een geweldige platte steen. De plek waar die ligt kreeg zelfs een eigen naam: Housse. Het schijnt een blok 'kwartsiet' te zijn, die in het verre Keltische verleden van deze streek dienst deed als offersteen.

We volgen nu een doolhof van paadjes tussen hoge bomen, een stroompje gevolgd door een watervalletje. Dan weer een hellinkje, gevolgd door een afdaling. Niets wijst erop dat we hier aan de rand van de Hoge Venen wandelen, maar echt Ardennen is het ook niet, misschien al iets Duits: Eifel!

Plotseling staan we aan de voet van een geweldige rotspunt. Even op de foto zetten, maar hij past niet helemaal en tot mijn 'verassing' zie ik Piet ook nog naar boven klimmen.

En inderdaad, we mogen tegen deze Roches de Bilisse omhoogklimmen. Net als wij, proberen de Belgen steeds uit te vinden wat de betekenis is van een bepaalde benamingen, maar voor deze Bilisse rots is geen steekhoudende verklaring gevonden.

Boven gekomen halen enkele dames nog wat halsbrekende toeren uit op de rand van een afgrond, maar alles loopt goed af. Na nog even genoten te hebben van een mooi doorkijkje op het plaatsje Solwaster, begint de afdaling. Ofschoon we hier meestal over leesteen lopen, gaat niet alles van een leien dakje.

Een smal pad leidt ons verder door het Bois de Mangoister tot we uitkomen in een klein dorpje met een opmerkelijke naam: Les Sept Frères. Het zou hier

gaan om een eik met 7 stammen, met maar één stam als basis. Die boom staat er in het echt!

Dan gaan we door weilanden lopen. Het ene nadeel is, dat ze tegen een bergheiling liggen en het andere nadeel is meer van praktische aard: een te ruime buik of te grote rugzak passen amper tussen de poortjes van de verschillende overgangen. Als we het dan tenslotte toch gered hebben, nemen we meteen de tijd voor een middagdrankje en de boterham op een bankje aan de rand van het dorp Charneux. De herberg aldaar met de mooie naam 'Auberge Hertogenwald' is helaas gesloten.

Trouwens de enige straat ter plaatse is ook niet meteen aangelegd om er iedere zondag over ter kerke te gaan, want het gaat behoorlijk de hoogte in als je van de verkeerde kant komt. Dat is bij ons echter niet het geval en al vlug zijn we het dorpje alweer door. Hadden we beter opgelet, dan hadden we zeker ook de daar geplaatste waarschuwingen ge-

zien. De genoemde dorpsstraat wordt op den duur een gewoon karrenspoor en na een paar honderd meter gaan we ook weer klimmen. Ver beneden ons horen en zien we de rivier haar weg tussen de rotsen vervolgen, terwijl wij steeds hoger de vallei in klimmen.

Voor ons is er plotseling enig rumoer en als we dichterbij komen zien we wat er aan de hand is: een jager geeft met zijn dubbelloops in de aanslag aanwijzingen om rechtsomkeert te maken. Het is hem duidelijk aan te zien dat hij liever geen dooie Hollanders op zijn zaterdagmiddaggeweten wil hebben en wijst met zijn schiettuig in de richting waar we zojuist vandaan kwamen, daarbij gebarend dat er zo'n kilometer-
te terug nog een andere weg is die om

deze heuvel heen gaat. Dit advies volgen we dan ook graag op!

We vinden die weg inderdaad en wandelen nu weer langs de Hoëgne en het is misschien ook wel een mooier stukje dan over de heuvel. Op een volgende splitsing staan richtingaanwijzers en we weten nu dat we rechtsaf weer op de juiste route komen. Na een paar honderd meter verschijnt de markering en we moeten daar linksaf.

Het stukje wandelweg dat we hier volgen is privé eigendom, er mag geen officiële markering worden aangebracht. Het plaatsje dat we doorlopen heet Trou Colas, die naam geeft tevens aan dat het land in bezit is van de familie Colas. Nog steeds blijven we in de buurt van de rivier. Hier heeft vroeger de metaalindustrie hoogtij gevierd.

Bij een boerderij met dezelfde naam als het plaatsje Neufmarteau duiken we plotseling het struikgewas in en komen even later bij een brugske, waar we de rivier oversteken om aan de andere kant de stroom op de linkeroever te gaan volgen. Nog even twee hindernissen nemen – wat wederom een probleem inhoudt voor mensen met een te

grote rugzak of 't andere euvel – en dan is het karwei zo'n beetje geklaard.

We bereiken Polleur, een stadje met iets meer accommodatie dan we in dit gebied gewend zijn. Naast enige historie zoals o.a. een plundering door ene stoute Karel en eeuwen later als zetel van het Congres, werd er recentelijk de 200ste verjaardag van de Franse revolutie en de Verklaring van de Rechten van de Mens herdacht. Las ik over dat laatste onlangs ook niet iets in een ander verhaaltje!

Voordat we nog meer feiten over dit plaatsje kunnen prijsgeven, ontdekken we echter een knus cafeetje. We mogen in de speciale gastenkamer met uitzicht op een prachtige natuurtuin. De kastelein komt met zijn specialiteitenkaart aandragen en de bestellingen zijn gauw geplaatst. Zo'n fantastisch fluitje kost hier maar een paar centen.

Maar hoe maak je een 'Franse' herbergier duidelijk dat er op een 'coupe glace' ook een dot slagroom thuisheert? Tegen de tijd dat we daar klaar zijn, loopt het al tegen half vier en we moeten nu voortmaken om straks ook nog wat speelruimte te hebben.

Ons kroegje vonden we net voor het kerkplein. Op de hoek staat nog een opmerkelijk monument dat iets weg heeft van een Lourdesgrot. Met de kerktoeren is ook al iets bijzonders aan de hand. De schroefvorm van de spits zou zowel kunstzinnig als windremmend zijn, en dat alles bedacht in de 17de eeuw. Twee straten die bij de brug uitkomen, dragen de naam van de broers René en Victor Brodure die hier sneuvelden in 1918.

Als we het stadje uit zijn, zien we in de verte de hoge verkeersbrug van de E42. Hier staat onze verzorgingspost en we krijgen vandaag van Dini soep met iets lekkers erin.

Het is nog maar een paar kilometers naar het eindpunt en ik besluit hier niet verder te gaan maar te kiezen voor een extra bekertje soep.

Als we tegen half vijf met de bus op het eindpunt aankomen blijken 'de maten

van onderweg' er al te zijn. Als finishplaats was het Kasteel van Franchimont uitgekozen. Deze vervallen ruïne was zo'n 600 jaar geleden het middelpunt van een grote tragedie. Hiervandaan vertrokken op 29 oktober 1468 zeshonderd 'Franchimontezen' om de al eerder genoemde stoute Karel een draai om zijn oren te geven. Niemand heeft het na kunnen vertellen!

Tegenover de ruïne op een ander heuveltje hebben ze een cafeetje met 'belvédère' ingericht. Voor ons bleek het hier nog erger dan in het al eerder bezongen etablissementje van Bobbiaan.

De laatste clubreis van dit seizoen zit er weer op. We genoten van prachtige uitstapjes en treffen elkaar hopelijk weer in het nieuwe seizoen.

-Ad van Asten-
tekst en foto's

Van Nijmegen naar Bad Godesberg (1)

zaterdag 9 september 2006 16 km

Nijmegen – Ubbergen-Beek – Berg en Dal – Wyler – Kranenburg

Toen we met de bus op station Driebergen/Zeist aankwamen, vernamen we dat er een sein- en wisselstoring was. Bijna hadden we de trein naar Utrecht genomen, om dan verder via Den Bosch naar Nijmegen te reizen. Maar de intercity naar Nijmegen, die normaal niet in Driebergen stopt, stopte er nu wel. Rond 10 uur kwamen we in Nijmegen aan. Na een kop koffie in de stationsrestaurantie begaven we ons rond half elf op weg. Vanaf het station was de aanlooproute 1,5 kilometer. De eerste weg die we vanaf het station namen, was de Van Schaeck Mathonsingel. Dit is ook de weg die Coos normaal loopt tijdens de Nijmeegse Vierdaagse, als ze naar de start loopt vanaf het station.

Onze routebeschrijving was in het

Bij een “weisse Sperre” (witte slagboom) van het Geldersch Landschap betraden we het bos. Het betrof hier bosgebied ‘Heerlijkheid Beek’. Door het heuvelachtige gebied verliep ons pad nu met flinke bochten. Na Sanatorium Kalorama bereikten we de rand van het plaatsje Beek. We volgden hier ook voor ons bekende trajecten van de herfstdagtocht van SV De LAT. Deze tocht wordt elk jaar op de tweede zaterdag van oktober georganiseerd; voor ons dus over 5 weken (na zaterdag 9 september 2006).

Bij een paar vijvers stonden kabouters te vissen. Maar ze hadden deze dag nog niets gevangen. We passeerden een café met uitzichttoren; dat was echter gesloten. Een paar maal daalden we nu over trappen af. We kwamen bij een oude grenspaal, die vroeger wit was en dus dringend een onderhoudsbeurt nodig had.

Deze historische richtingaanwijzer

de vele bomen rondom heen konden kijken. Alleen richting Zyfflich was een vergezicht. Daarna hadden we een rust in Restaurant De Duivelsberg. We deden hier de korte broek aan en na een rust van ruim 20 minuten vervolgden we ons pad.

Voor het pannenkoekrestaurant liggen op de rand van de stuwwal de restanten van een vesting, Meergelb genaamd. ’t Was een zogenaamd mottekasteel. Dit bestond uit een houten woontoren op een kunstmatige heuvel, omringd door een droge gracht, die soms voorzien was van een aangepunte palissade. In noord-oostelijke richting liggen nog de restanten van de voorburch of uitzichtpunt. Vanaf de burch zelf heeft u een prachtig uitzicht over Zyfflich. Van de Voorburch reikt de blik over het Wylerbergmeer tot aan de Veluwezoom (toen de bomen er nog niet stonden).

Duits, dus we moesten goed interpreteren wat er bedoeld werd. Tot de grens met Duitsland volgden we het traject van het Lingepad. Het eerste bekende gebouw was dat van De Vereniging. Hier was jarenlang de start van de Nijmeegse Vierdaagse. Bij een groot pand met de naam Haskoning hadden we een fraai uitzicht op de Waalbrug en het gebied aan de overkant van de Waal, het Ooijische Schependom genaamd. We sloegen af en volgden de Beekmansdalweg, een soort holleweg.

In Ubbergen volgden we heel even een oude verkeersweg. Maar deze verlieten we snel weer. Verderop volgden we een klinkerweg waar bijna alleen maar hele grote en dus ook dure huizen stonden. Sommige huizen leken wel op kastelen, zo groot als ze waren. Bij Huize Maartenshof sloegen we af en steeg ons pad weer.

verwijst naar Duitsland aan de ene kant en Nederland aan de andere. Op de twee armen staat de oproep: ‘Laat vriendschap helen wat grenzen delen’. Langs dit pad liep tot aan de grenscorrectie van 1949 de rijksgrens. De landsgrens ligt nu anderhalve kilometer oostelijker.

Na nog een paar pittige klimmetjes werd restaurant De Duivelsberg bereikt. We besloten eerst de nabij gelegen Duivelsberg te beklimmen. Het uitzicht viel tegen, doordat we niet over

zondag 10 september 2006 21 km

Kranenburg – Frasselt – Schottheide – Kleef – Bedburg-Hau

Ons overnachtingadres in Kranenburg was zonder ontbijt. Maar bij bakker Derks konden we ontbijten. Tevens konden we broodjes en limonade voor onderweg meenemen. Rond 9.45 uur begaven we ons op weg. Door de Wanderstraße liepen we naar en om de kerk. Daarna kwamen we langs museum Katharinenhof en de Mühlenturm. Deze toren, die niet op een molen lijkt, is een deel van de oude stadsomwalling.

Vervolgens bereikten we het voormalige stationsgebouw. Het spoor ligt er nog wel, maar er groeit veel onkruid over het spoor. Het oude stationsgebouw wordt nu voor andere doeleinden

gebruikt. Namelijk door het bezoekerscentrum 'De Gelderse Poort' en het NABU (de Naturschutzbund). Dat is zo iets als Natuurmonumenten.

De laatste keer dat we hier langs kwamen (met een 60 kilometer wandeltocht van de LAT) zag dit stationsgebouw er zo beroerd uit, dat het rijp voor de sloop leek. We zagen hier fietsbordjes van de ANWB Rhein-Waal route en de Via Romana.

Buiten Kranenburg kwamen we op een punt waar de routebeschrijving een alternatief suggereerde dat mooier en korter was. We betraden de noordkant van het Reichswald en liepen langs de bosrand. Daarbij hadden we fraaie vergezichten op Kranenburg. Even volgden we de geasfalteerde Gennepeweg. Daardoor wisten we meteen op welke hoogte we ongeveer met Nederland liepen. We bleven nog een tijdlang door het Reichswald lopen. We begonnen inmiddels ook steeds meer uit te kijken naar een bankje, dat maar niet kwam. Aan de zuidrand van Frasselt verlieten we het Reichswald en staken een ver-

keersweg over. Bij een sportveld was een bankje waar we een rust hielden en wat aten en dronken. Om het sportveld te betreden moesten we door een toegangshek, die op slot leek. Maar hij bleek toch open te zijn.

Nu volgden we een rustige asfaltweg over zeker 3 kilometer. We passeerden de afslag naar Schottheide. Daarop kwamen we weer aan een bosrand. Bij een parkeerplaats hadden we opnieuw een rust, nu op een picknickbank. Daar stonden er twee van. Even later kwam een dame bij de andere picknickbank enige rek- en strekoefeningen doen om haar hardlooptochtje af te sluiten. Daarna raakte ze met ons aan de praat en bewonderde ze onze tocht en de plannen voor onze vakantie.

We doorkruisten opnieuw een bos en bereikten daarop Kleve-Matterborn.

Door de rand van de westkant van Kleef bereikten we de Klever Berg. Hierop staat een 15 meter hoge uitzichttoren, die Coos ook beklom. Op de berg hadden we bij de Italiaan een rust en dronken koffie.

Precies 99 meter hoog is de Klever Berg – en daarmee is dit niet alleen het hoogste punt van het heuvelachtige stadsgebied, maar ook de hoogste berg in het gebied van de Duitse lage Nederrijn. Johan Maurits van Nassau-Siegen liet de top omwille van het panorama met een heuvel van 6 m verhogen, zodat hij nu ruim 106 meter is. De uitkijktoren biedt de bezoeker naar alle zijden zicht op het Land van Kleef. Bij goed weer ziet men in het westen de Nederlandse buurstad Nijmegen en de rivieren Waal en Rijn, in het noorden de Eltenberg en de heuvels van Montferland bij 's-Heerenberg, in het oosten de torens van de St. Viktordom van Xanten en in het zuiden en westen Goch en de Reichswald.

We daalden af naar de 86,4 meter hoge Sternberg. Hier staat een hoge pilaar, die tevens een gedenkteken is van de

oorlog van 1870-1871 tegen Frankrijk. De Kleefse stadhouders Johan Maurits van Nassau-Siegen maakte in de 17de eeuw de wederopbouw van Kleef en de inrichting van het stedelijke ommeland tot zijn levensdoel. Met de barokke tuinen schiep hij een monument dat van Berlijn tot Versailles veelvuldig als voorbeeld zou dienen. Geïnspireerd door het natuurlijke landschap met Tiergartenwald en Springenberg gaf Jakob van Campen vorm aan dit unieke park. Een centraal punt vormde de

Sternberg, van waaruit twaalf lanen in de richting van opmerkelijke oriëntatiepunten lopen.

Een andere blikvanger vormt tot op de dag van vandaag het Amfitheater dat gebouwd is tegen de helling van de Springenberg. Een in de vorm van een tribune opevend half rond vormen de prachtige coulissen voor dit park. Boven elkaar gelegen terrassen met vijvers en fonteinen herinneren aan een Grieks theater. In het midden rijst een standbeeld van Pallas Athene op.

We daalden door bosgebied verder af naar het centrum van Kleef. We kwamen langs een standbeeld van een Nederlandse schilder. Het betrof Barend Cornelis Koekkoek uit Middelburg die leefde van 1803-1862. Zijn standbeeld stond voor het Haus Koekkoek museum aan de Kavarinerstraße.

In 1847/48 liet de Nederlandse romantische landschapschilder Barend Cornelis Koekkoek (1803-1862) dit paleis als woonhuis en atelier aan de Kavarinerstraße bouwen, een straat die vernoemd is naar geldwisselaars uit de Franse stad Cahors (Cahorsiner) die

hier al rond 1350 woonden. Het huis, dat in de stijl van de 19de eeuw is ingericht, herbergt een permanente expositie van schilderijen van B.C. Koekkoek en familieleden, leerlingen en tijdgenoten.

Verschiede keren hadden we onderweg uitzicht op de toren van de Schwanenburg. Deze burcht, bij uitstek het symbool van het Land van Kleef, drukt zijn stempel op het silhouet van de stad. De graven en hertogen van Kleef herleiden hun afstamming tot de zwaanridders Elias. Ook thans nog bekroont een zwaan de spits van de hoogste toren. In de Schwanenturm bevindt zich een geologisch museum. Vanaf de toren heeft men bovendien een imposant uitzicht over de laagvlakte waardoor de Rijn stroomt. Het zicht reikt tot in Nederland.

Binnen het burchtcomplex bevinden

zich de dienstruimtes van het Amts- en het Landgericht Kleve. Deze kunnen alleen volgens afspraak worden bezocht. Bezienswaardigheden vormen de portaalfragmenten in de binnenste burchthof en de gewelfkelder van de Spiegelturm

Vervolgens liepen we een tijdlang langs de rivier Kermisdahl. Op de rivier zagen we talrijke waterfietsen. Aan het eind van ons pad langs de Kermisdahl steeg ons pad steil over een trap.

Na een zwembad liepen we opnieuw door bosgebied. We kwamen bij de Moritzgrab. Hier staan twee halve gebogen muren, met bovenop een paar hele grote kelken. Het betreft een gedenkmunt uit 1679 (Grabanlage des 1679 verstorbenen Johann Moritz von Nassau-Siegen).

Iets verderop hadden we uitzicht op

Kleef en de Eltenberg. We passeerden het bord 'bebouwde kom' van Bedburg-Hau met het gemeentewapen. Daarna kwamen we bij een grote kerk. Even voor ons overnachtingadres liepen we nog door een bosgebied.

maandag 11 september 2006 16 km *Bedburg-Hau - Moyland - Kalkar - Kehrum*

Na het ontbijt verlieten we rond half tien ons overnachtingadres. We liepen eerst naar de supermarkt; deze lag niet op onze vervolgroute, eerder op de route die we de vorige dag hadden gelopen. We kochten er broodjes en limonade. Vlak bij de supermarkt konden we op een bankje zitten. Daar aten we de gekochte bananen op en dronken Müllermilch, melk die te koop is in allerlei lekkere smaakjes.

We begaven ons op weg over een traject dat we de vorige dag ook al hadden ge-

lopen. We kwamen langs een kapelletje waarin fraai houten beelden stonden. De omgeving heette hier ook Schneppenbaum.

Even volgden we de Müllenstrasse, waaraan ook ons overnachtingadres lag en dat we rond half elf passeerden. Spoedig verlieten we deze weg en volgden zo'n 2½ km een half verharde weg. Hierover liep ook het fietspad Via Romana van Nijmegen naar Xanten. Langs de kant van de weg stonden oude bomen.

Verschillende keren zagen we paddestoelen groeien op omgevallen bomen. We maakten er enige foto's van. Coos maakte er een waarbij ze voorover op

haar knieën ging zitten.

We sloegen af naar Moyland voor een bezoek aan het kasteel annex museum. Maar bij de hoofdingang hoorden we dat Moyland op maandag gesloten is. Teleurgesteld vervolgden we ons pad. Want het was weer behoorlijk warm. En hierdoor hadden we de omweg naar Moyland voor niets gemaakt. Ook een nabijgelegen restaurant Zur alten Post en een tegenover het restaurant liggende kerk was eveneens gesloten.

Schloss Moyland is een oud waterslot (kasteel omringd door een gracht) dat vele malen gerenoveerd is en voortdurend aangepast aan de eisen van de betreffende tijd. De laatste verbouwing was in de 19e eeuw. Op het eind van Tweede Wereldoorlog is het nagenoeg weggevaagd.

Pas in de jaren '90 is het weer 'teruggerestaureerd' naar de 19e eeuwse vorm.

Het heeft wel iets weg van de Efteling. Er hebben verschillende kunstenaars met beeldhouwwerken in en aan de gevel meegewerkt, alsook aan de glas-inloodramen. Tevens is er weer een oude tuin bij aangelegd zoals die er in de 17de eeuw moet zijn geweest. De kruidentuin is aangelegd op basis van bepaalde kruidenboeken, o.a. die van Hildegard von Bingen.

Het kasteel Moyland ligt in de Nederlandse gemeente Bedburg-Hau, tussen Kleef en Kalkar. Het behoort tot de belangrijkste middeleeuwse burchten van het Rijnland. Het is tevens, door een ingrijpende verbouwing in de negentiende eeuw, een van de voornaamste neogotische kastelen in de deelstaat Nordrhein-Westfalen.

Niemand minder dan de Keulse 'Dombaumeister' Ernst Friedrich Zwirner kreeg in 1854 van Nikolaus Johann von

Steengracht de opdracht kasteel Moyland te verbouwen. Zwirner voorzag het oude bouwwerk van een nieuwe mantel in de destijds gangbare neogotische stijl. Daardoor kreeg het kasteel zijn onmiskenbaar romantische uiterlijk.

In dezelfde tijd liet de familie Von Steengracht prachtige tuinen rond het kasteel aanleggen en bracht zo een 'Gesamtkunstwerk' van hoog kunst- en cultuurhistorische niveau tot stand.

Wat er na de oorlog nog over was van kasteel Moyland, is in de decennia daarna nog verder in verval geraakt. Pas in 1987 werd begonnen met het puinruimen, waarna de restauratie in gang kon worden gezet.

Zodra we weer op de route liepen, volgden we een asfaltweg een halve kilometer door bosgebied. Langs een weiland met koeien, gelegen aan de bosrand,

sloegen we af. Dat was tegenover de ingang van een golfclub. We dwaalden door bosgebied en kwamen langs een meer waarvan de oevers niet toegankelijk waren vanwege broedseizoen. Het meer werd omschreven als 'renaturierete Baggersee', oftewel: teruggegeven aan de natuur.

Uiteindelijk verlieten we het bosgebied. Nu liepen we naar Kalkar over zeer rustige asfaltwegen. Daarbij kwamen we nog langs Haus Horst.

In het centrum van Kalkar hadden we een rust bij Bäckerei-Café Am Markt. Zodoende namen we bij de koffie nog een lekkere koek. We maakten hier verschillende foto's van bijzondere huizen langs de markt waaronder het stadhuis en een molen.

Kalkar, dat behoort tot de deelstaat Noord-Rijnland-Westfalen, heeft onge-

veer 14.000 inwoners. Bezienswaardig is de Sint Nicolaaskerk, daterend uit 1409-1450 met onder andere zeven retablets uit de late gotiek en de vroege renaissance. Tijdens de Tweede Wereldoorlog is deze kerk zwaar beschadigd. Op het marktplein van Kalkar vindt men nog oude gevels.

In de jaren '70 en '80 was Kalkar vaak in het nieuws door de vele protestmanifestaties tegen de kerncentrale die daar werd gebouwd. Desondanks werd deze 'Schneller Brüter' (snelle kweekreactor) in 1985 opgeleverd. Maar uiteindelijk is hij nooit in bedrijf genomen. Als gevolg van de aanhoudende protesten maar ook door de steeds alarmerender rapporten waaruit bleek dat 'Kalkar' erg onveilig was.

De centrale, een samenwerkingsverband tussen Duitsland, België en Nederland, zou volgens het zogenaamde

broedproces nieuwe splijtstof aanmaken. Maar dit plutonium zou zonder verdere bewerking gebruikt kunnen worden om er kernwapens van te maken. Ook zou de koeling van de reactor kern gebeuren met vloeibaar natrium.. Dit is een hoogst reactief metaal dat spontaan in brand vliegt bij zuurstofcontact. Een eventuele brand zou bijna niet te stoppen zijn en mogelijk een ramp à la Tsjernobyl veroorzaken.

Door dit alles werd tenslotte in 1992 besloten om de reactor niet op te starten. Inmiddels was er al wel zo'n € 3,5 miljard uitgegeven.

Nadat de centrale enkele jaren te koop

had gestaan, wilde tenslotte in 1995 de Nederlandse oudijzerhandelaar Henne van der Most de gebouwen voor € 2,5 miljoen wel overnemen. Ook hier tegen kwamen protesten - ditmaal van de deelstaat Noord-Rijnland-Westfalen omdat de waarde van alleen al de koperen leidingen in het gebouw een veelvoud van dit bedrag was. Van der Most mocht de centrale uiteindelijk toch kopen en vestigde er een hotel en pret-park in: Wunderland Kalkar.

Toen we de verharde weg verlieten kwamen we langs een boom met daarop de markeringen van de E8, de X13 en de X2. Bij de E8 werd nog vermeld waar je zoal komt als je de hele route loopt, namelijk 'Irische See, Nordsee, Rhein, Main, Donau, Karpaten, Rila en Rhodopen'.

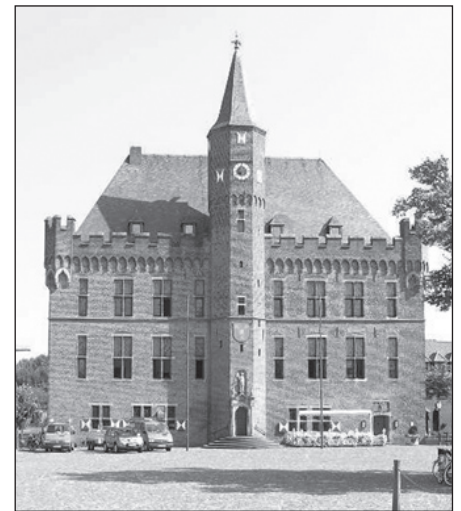
Hauptwanderweg X13 is een regionale rondwandeling. De route loopt van Ke-

velaer via Straelen, Nieukerk, Rheurdt, Geldern, Kapellen, Sonsbeck, Xanten, Kalkar en Uedem weer naar Kevelaer. De X2 (Arnold-Mock-Weg) begint op de Markt van Kalkar en loopt dan via Sonsbeck, Krefeld, Neuss, en Bedburg naar Düren (Kölner Landstrasse).

We verlieten Kalkar en bestegen de Monreberg. Op de top was een militair kampement. Hier stond een Fernmeldesektor, of te wel een schotelantenne met een mooi wapen erin.

We wisten niet zeker of we dit wel mochten fotograferen en daarom wachtten we totdat een zojuist gearriveerde auto het kampement was binnen gereden en de inzittenden in de kazerne waren verdwenen.

Na een kilometer langs een verkeersweg volgde nog de passage door een bos alvorens Kehrum werd bereikt. We

kwamen nog langs een huis waar naast de voordeur een fel groen gekleurd buitenaards/wezen was geplaatst.

We verlieten de hoofdroute voor ons overnachtingadres. Na ons middagduttje van een uur gingen we poolshoogte nemen bij een naburig benzinepompstation. Hier zou de volgende ochtend ons ontbijt zijn; het bleek namelijk dat we een overnachting hadden zonder ontbijt.

Daarna liepen we naar Landhaus Beckman. Een overnachting in dit hotel kostte inclusief ontbijt € 89 en dat vonden we te duur.

We aten er echter wel warm. En het eten smaakte er prima. Maar het duurde wel heel lang voor dat het er kwam. In het donker liepen we terug naar ons overnachtingadres.

-wordt vervolgd-

GRENZELOZE TOCHT: AL 15 JAAR DE MOEITE WAARD

Op **donderdag 28 december** vindt alweer de vijftiende Grenzeloze Tocht plaats, de gezamenlijke wintertocht van wandelsportvereniging OLAT en haar Belgische tegenvoeter Milieu 2000. Camping De Zwarte Bergen in Luyksgestel is het Nederlandse startpunt; over de grens is dat het dorps huis van Heideheuvel (gemeente Lommel).

Tussen beide startlocaties rijden de hele dag pendelbussen: ieder uur of zelfs om het halve uur wanneer dat nodig is. Dat biedt wandelaars dus tevens de mogelijkheid om in het buurland te starten en van daaruit de 10 of 15 kilometer terug te lopen. Wie heen en terug te voet gaat, kan zelf bepalen hoeveel kilometer er die dag gelopen wordt: 10+10, 10+15 of 15+15. Hoe dan ook, het is elk jaar weer een prima gelegenheid om de kilootjes van de kerstdis er weer af te lopen, of juist een extra trappist te drinken om het feestgevoel nog even te rekken...

Voor de parkoersbouwers is de Grenzeloze Tocht een makkie. Het tracé ligt immers al jaren vast, al wordt er wel ieder jaar gekeken of er toch niet ergens nieuwe paadjes bij gekomen zijn. Waarbij men in het achterhoofd houdt dat niet elke wijziging per se een verbetering is. Maar meestal zijn de weersomstandigheden het enige dat echt verandert. En daarmee ook het uitzicht van de wandelaar.

Het uitpijlen van de route wisselt per jaar. Dit jaar neemt OLAT het gedeelte Luyksgestel-Lommel voor haar rekening met de vertrouwde gele pijlen. De routes in omgekeerde richting worden uitgezet door Milieu 2000, dat oranje of rode pijlen gebruikt. Dit om verwarring te voorkomen op punten waar de heen- en terugtocht elkaar kruisen.

Vanuit Luyksgestel zitten de wandelaars binnen enkele minuten in het bos, en dat blijft zo totdat ze het kanaal Bocholt-Herentals bereiken. Aan de overzijde van de voetgangersbrug – we bevinden ons dan al in België – wacht de Sahara, ooit een afgraving maar nu een prachtig en uitgestrekt natuurgebied met zandverstuivingen en plassen. De 15 km pakt een flink stuk hiervan mee. Dan volgt weer een stukje bos, waarna men het laatste stukje over de verharde weg moet om het stadion van Lommel te bereiken. In de kantine van de voetbalclub is de eerste rust.

Vanaf het stadion is het dan nog een eindje naar Heideheuvel, via bosschages, langs het kanaal, het viaduct onderdoor en vervolgens weer door het bos. In Heideheuvel is het keerpunt van de 10 en 15 km. De 'Belgische' routes voeren de wandelaar aan de overzijde van het kanaal terug naar het stadion in Lommel, en ook langs andere paadjes terug naar De Zwarte Bergen.

Voor starttijden, inschrijfgelden, prijzen buspendel en andere informatie: zie pagina 7.

-Mirjam Kies-

Héél even vreesden we dat de markeerders Jan & Jan er bij dit bospad de brui aan hadden gegeven en de wandelaars verder aan hun lot overlieten. Maar het bleek een opsteker te zijn voor Ad Verbakel, die vanaf deze routesplitsing de pijlen zou gaan ophangen van de winterserie in Eersel.

JULIANAWANDELTOCHT In het grensgebied van Tsjechie en Polen

Jaarlijks organiseren wij een driedaagse wandeltocht van in totaal 100 km voor geofefende wandelaars. Ook mogelijk om de halve afstand te lopen. Voor de aanhang is er een alternatief programma.

Deze tocht wordt ondersteund door het Tsjechisch bureau voor Toerisme.

Het hele jaar door te boeken: camping, appartementen en hotels met Nederlandse wandelinfo.

Voor meer informatie zie website www.aktief.cz

U kunt ons bereiken via telefoonnr. 0228-513538

email bertenmien@hetnet.nl

VERHEES
reclameproductie

OOG VOOR RECLAME OOG VOOR DETAIL

Gun uw klanten een heldere kijk op uw bedrijf; wij verzorgen uw complete bedrijfspresentatie van ontwerp tot realisatie geheel in eigen huis!

Oog voor u én uw klanten!

HOGELANDESEWEG 101 • 6545 AB NIJMEGEN • T 024 3231021
WWW.VERHEESRECLAME.NL

RECLAMEBELETTERING • FULL-COLOUR PRINTEN
TEXTIELDRUK